SANAL

ORDEK

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ 8 OCAK 1999 YIL:1 SAYI:1 FİYATI: (KDV'Lİ) 200 BİN LİRA

Yanan bir tepe üstünde anlarım nıçın

hain ve kötümser olmayacağımı biliyorum

Ertuğrul Kürçü, Tuğrul Eryılmaz, Turgut Yasalar

bu sinemada...

tanju çolak

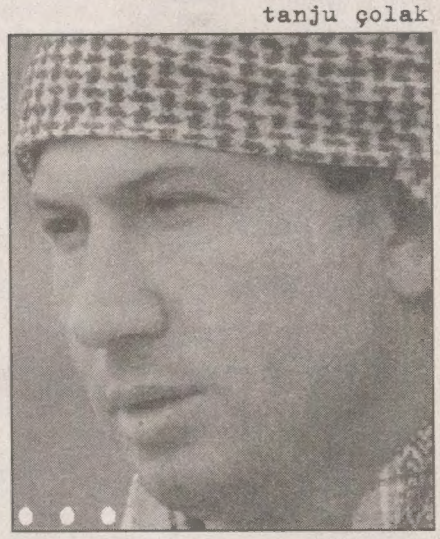

ARJANTİN, BREZİLYA, ŞİLİ, SİİRT...

Cadının biriydi o...

Keşke bunun için sevseydim seni

Beyazperde'nin babası

fikret hakan

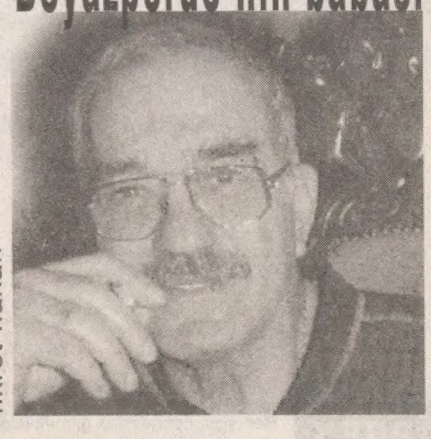

Yanan
bir tepe üstünde
anlarım

niçin

Bu kadar çaba,
ter ve
güneşle kavrulmak
gerek

Yaşamam ve kendi ruhuma sahip olmam için;

Fakat

hain ve kötümser olmayacağımı biliyorum

C h a r l e s B a u d e l a i r e

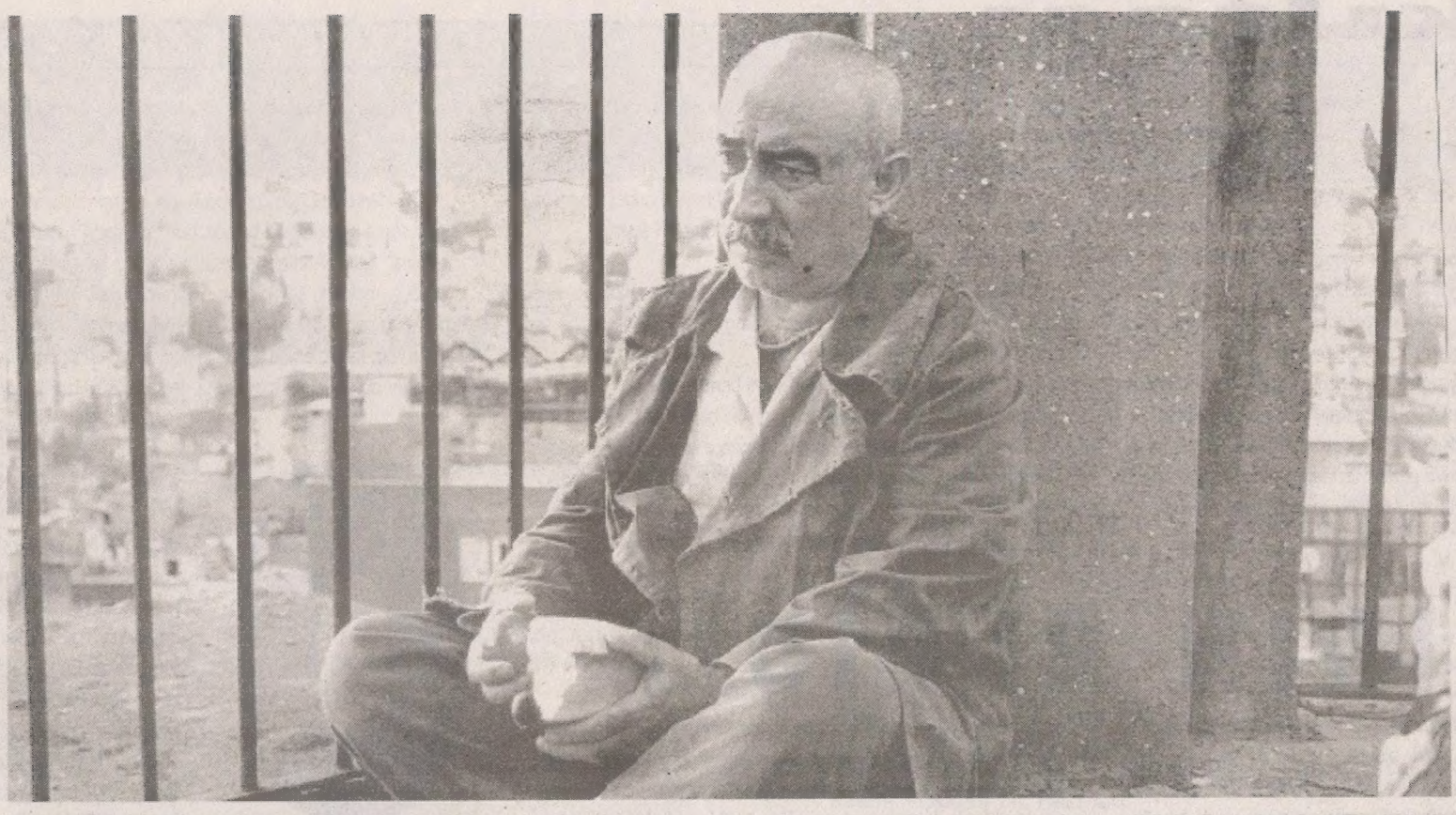

eşkıya avukat

Senih Özay

"Çifte cinayet davasında, 'Eşkiya' filminin izlenip ağır tahrike dikkat edilmesini isteyen avukatı haklı bulan Yargıtay, ömürboyu hapsi bozdu."

Bu haberi 1999, 1 ocak tarihli Hürriyet'in Ege baskısında görünce dumura uğradık. Bağlantı servisimiz anında olayın kahramını Avukat Senih Özay'la rabıtayı kurdu. Telefon hattımızda Senih Özay var. Ama röportaj için falan değil. Çünkü Senih Bey Ördek Bağlantı servisinin İzmir'deki ucu. Sesi. Gözü. Kulağı... Daha sonrası Ördek'in vicdan tarafı. Kanun hükmündeki kararnamesi, sevdamızın ve merakımızın gerekçeli kararı, ciddi ve kaşları çatık yasaların suçüstüsü... Uzayan tellerin yalancısıyız. Bir vakit ki bu vakit 1996 Aralık ayının 25'ine dayanıyor... Haber metni aynen şöyle...

"İlk cezası idamdı

İzmir Gazi Emir'de 2 milyar lira alacağı nedeniyle 68 yaşındaki Hüseyin Başar ve 41 yaşındaki oğlu Hasan Başar'ı öldürdüğü iddiasıyla yargılanan Ülfü Sakin Şipkan, önce idama mahkum edildi, sonra cezası ömür boyu hapse çevrilidi.

Ruh hali incelenmeli

İZMİR 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan Şipkan'ın avukatı Senih Özay, müvekkilinin olay sırasında Şener Şen'in "Eşkiya" filminde canlandırdığı kişinin ruh haline sahip olduğunu belirtti. Özay, sanığın ağır tahrik altında olduğunu bildirdi, kararı temyiz etti.

Dilekçe kabul edildi

Dosyayı inceleyen Yargıtay 1. Ceza Dairesi, yargılama aşamasında, "Eşkiya" filmi seyredilmeden sanık hakkında karar verilmemesi gibi ilginç bozma gerekçesi içeren dilekçe sunan avukatı, haklı buldu. Mahkeme kararı bozuldu.

Davacı vekili ısrarlı

Yargıtay'ın ağır tahrikin uygulanması gerektiğini belirten kararıyla tekrar başlayan yargılamada, Başar ailesinin avukatı mahkemenin kararında direnmesini istedi. Mahkeme heyeti duruşmayı ileri bir tarihe erteledi. Davanın sonucu merak konusu oldu.

Avukatı Özay;

Yaşadığı olaylar tıpkı filmlerdeki gibi

Emlakçı Üflfü Sakin Şipkan , cinayet öncesinde Avukat Senih Özay'a giderek, Hüseyin Başar tarafından dolandırıldığını, tek malvarlığı eviyle, işyerini kaybettiği gibi parasına el konulduğunu söyleyerek, "perişanım" dedi. Özay, hukuki işlemin uzun süreceğini söyleyerek Şipkan'a anlaşma yapmasını önerdi. Şipkan, anlaşmak için bürosuna davet ettiği Başar ve oğlunu tartışmanın ardından kurşunlayarak öldürdü. "Belki de cinayetin nedeni benim. Anlaşma yolunu önermeseydim olay olmayabilirdi" diyen Avukat Özay, Şipkan'ın adı gibi sakin, kibar biri olduğunu söyledi. Filmdeki "Baran" benzetmesini neden yaptığını ise şöyle anlattı;

"Başroldeki Baran, ağır hakaret gördüğü, hatta dayak yediği genç adama elini bile kaldırmıyor, boynunu büküyor. Ancak öylesine patlama noktasına geliyor ki, aynı kişiyi bu kez omuz vurdu diye kurşun yağmuruna tutarak öldürüyor. Sabrın taştığı nokta. Müvekkilimin düştüğü nokta da böyle."

Çifte cinayetten idamı istenen bir sanığın avukatı, Senih Özay. Deniz aşırı ve düşüstü çocuklarla dostluğu zaten bliniyor. Fakat müvekkilini idamdan çeviren savunmayı Eşkiya filminin öyküsünden çekip alması düşüstümüze. Ördek şaşkınlığımıza.. Özay ,mahkemenin karardan önce suç teşkilinin daha iyi kavranabilmesi ve doğru karar verilebilmesi için de önerisini patlatıyor; Eşkiya fillmini izleyin ve Şener Şen karakterinin çözümlemesini yapın. Hukuğun da hakimin de estetik bir imgelemden alacağı çok şey var. Avukatı düşyerlerinden öpüyoruz Müşkül gelsin yüreğini saygıyla selamlıyoruz... Bırakalım traşı da savunmanın tutanaklarına geçelim; bizim avukat mahkeme üzerine ördekleme yapıyor. Hani hukuken;

1- Sanık çok yakınımdır. Çok sevdiğim bir adamdır. Bu kadar sevdiğim bu adam sıradan bir fail olamaz. Bana bile hep çiçekle gelen, karınca ezmez bir adamdır. O Cem Karaca'nın şarkısında olduğu gibi olsa olsa delirmiştir.

2- Zaten dosya da sayın savcılığın esas hakkındaki mütalaası da TCK 51/2 maddeyi ağır tahriki göstermiştir. Herbiri basit tahrik oluşturan hareketlerin, çok sayıdaki bu olayımızdaki hareketlerin kül halinde değerlendirilmesi sonucu ağır tahrikin kabulu gerekir.

3- Bizim 2 konuda ilavemiz vardır. / Bir kere soğukkanlılıkla işlenmiş bir suç ortada yoktur.

Birincisi, olayda TCK 450/5. maddenin unsurları hiç yoktur. / Neden yoktur?

Çünkü, TCK 450/5 maddenin uygulanabilmesi için birden çok kimsenin **AYNI NEDENLE** öldürülmesi lazımdır.

Ve de bu bendin uygulanabilmesi için öldürülmelerin herbirini kasden olması gerekmektedir. Olayımızda bunun böyle olmadığını ölümler arasında kasıt bağı aynılığı olmadığı bellidir.

Ve yine öldürülenlerin aynı kasıt altında aynı zamanda aynı yerde öldürülmüş olması gerekir. Yine olayımızda aynı zamandalık aynı yerdelik sözkonusu değildir. Başkalık vardır.

Çünkü, maktüllerden biri yani baba Hüseyin başka nedenlerle başka koşullarda başka biçimde fiille aksi ispatlanamamış şekli ile muhatap olmuştur. Diğer maktul Hasan ise, başka yer ve zamanda haksız hareketler ve etkisinin devam edişi, küfür, aşağılama tehditle öldürülme korkusu ile ayrı sebep aynı kasıt altında fiile muhatap olmuşlardır.

Bu nedenle TCK 450/5 bentten değı, ayrı ayrı TCK 448 maddenin uygulanması gerekir. Hatta baba Hüseyin'in ölümünde TCK 49/2 meşru müdafaa koşulları vardır. Çünkü, maktulün silahına mermi sürerken silahını hayati tehlikeyi def etmeye çalışırken silahı elindin alırken silah patlayarak bitişik atış olmayış, kol mesafesi, mermi yönü itibariyle bu tür ölüm olayı vuku bulmuştur.

4- Öte yandan müvekkilimizin hem TCK 51/2 maddeden yararlanması öngörüldüğü için otomatik olarak Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 23.09.1985 tarih ve 1985/1-177 474-33 sayılı ilamı gereği, sanığın kişiliğine göre uygulanması gereken TCK 59. maddeden faydalanması gerektiği gibi bunların dışında sanığın dürüst, namuslu karınca ezmez kişiliği, duruşmalardaki vaziyeti, ikrarı ile suçun ortaya çıkması, mahkemeye yardımcı oluşu, mahkemenin aşamalardaki sanığı izleyişi üzere sanığın özel hali, saygılı hali, sanığın pişmanlık duyması, olayın ekonomik yapısı, kanuni ve takdiri indirim sebebinin bulunuşu söz konusudur. Savunma olarak bunu içtenlikle savunuruz.

Sanık Ülfü Sakin Şipkan vekili

Av. Senih ÖZAY

*Tarlabaşı'ndaki evlerden birinin damından yıldızlara bakıyoruz. Üstümüzden akıp giden bu ayaz gecenin yıldızlarına..Ömrümüzün kışı başlıyor... Yaz gelir... Ölürüz, toprağa kavuşuruz... Özsu olur bir çiçeğe ulaşarız. O çiçeğe bir arı konar... **O da biz oluruz...***

Parla Şenol... Ayşecik Zeynep Değirmencioğlu, Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler Bilgin, Uykucu, Utangaç, Neşeli, Huysuz, Keloğlan, Ötekini de siz bulun...**Birinci dünya savaşında Almanlar yenik düşünce biz de yenik sayıldık Tarih Kitapları** Tolstoy; Tek başına bir orkestra M.Gorki **Ah! başımı kaşımak, çiçek koparmak/ el sıkmak istiyorum arada bir M. Cevdet Anday** Hişt hişt! Sait Faik lingo lingo şişeler

ÖRDEK mevzu

Akif Kurtuluş

CADININ BİRİDİR

Sadece bir masumiyet yok onda . Gündelik hayatın yeni "idol" adaylarından birisi olarak, hayranlarından en azından bazılarını şaşırtacak bir hırs var.

Masumiyet ve hırs! Bu iki sözcüğü, boş geçen derslerde ortaya atılıp günün moda şarkılarını söyleyen, sene sonu eğlencelerinde hepimizi coşturan, içinde şuh bir rakkase taşıyan bu cıvıl cıvıl kızı tanımasam da yanyana getirebilir miydim? Her iki sözcüğün - aslında "Tarz"ın - onda tecelli ya da tezahür edişine mutlaka değinmek istiyorum. Ama önce nasıl yanyana gelebildiğime ilişkin bir iki şey söylemek isterim.

Hayat hikayesinin bir payı olmalı bunda. Biz babasının Dokuma'da bekçi olduğunu biliyorduk. İlkokulu Ağrı'da bitirmiş. Ardından Antalya'ya gelmişlerdi. Yerini yurdunu dilinden tahmin etmeniz olanaksızdı. İncecik yüzüne oturan simsiyah kaşları ve gözleriyle, iri ama biçimli dudaklarının; "nüfus kaydı"nı eleveren bir işaret olduğunu, yıllar sonra şimdi daha iyi anlıyorum.

Ablasının belalısını güpegündüz ortayerde bıçakla delişdeşik eden, 18-19 yaşlarında hapiste bir ağbisi olduğuna ilişkin bir söylenti vardı. Onu bu kadar çekici kılan yanına karşın, sadece rüyalarımızda kalmasına, bundan bir adım ötesini gitmemize izin vermeyen duygu ya da, bu söylentiyle yayılan korku mu acaba?

O yıllarda gövdesi ve ruhu, yaşıtı erkeklerden gelişkin her kız gibi üst sınıflardan bir "çıktığı"mı vardı yoksa? Ona, okul çıkışı ya da biz öğrencilerin okul girişinden önce, pastanelerde rastlamıyorduk; hadi bu "yoksulluğu"yla ilgiliydi ama, aşağıdaki parkın kuytularında gören de yoktu. Okul yıllarında, "statü"yü belirleyen şey, sınıfın çalışkan ya da tembeli olmak değildir; babaların, babaların mesleği belirler hiyerarşiyi. Bu kıza bu "sıralamayı" takmama gücü veren neydi? Çok duyduğum ama ilk onda gördüğümde nevrini döndüren, eteğin hafifçe yukarı sıyrılarak kopye çekilen bacaklar mı? Değil. Sınıflararası voleybol maçlarında, daha henüz 1. sınıftayken şampiyon olduğumuzda, son sayıdan sonra bizim kaptanı öpüşündeki fütursuzluk mu? (Ben de takımın birinci pasörüydüm, neden kaptan öpüldü?) Değil. Daha fazla bir şey vardı. Raporlu bir hocanın sessiz film oynadığımız dersinde - yoksa o "otur oğlum"u hızlı söylediği için kod adı "Tırlom"a çıkan - sınıfa giren müdür yardımcısından kafasına yediği sümsüğe, dizlere tekmeyle cevap veren isyan mıydı? Biraz. Disipline verildiğinde olayı bizim de anlatmamızı isteyen hocanın yanında "takmayın kafanızı" der gibi gözlerini kapatırken kafasını yana eğişine ne demeliydi? Nedense bende ençok iz bıra-

kan sınıf mümessilinin bir gün elinde bir koli kitapla sınıfa girişi olmuş. Halil, sınıfın tek hakimi olarak, "arkadaşlar" diyor; "bizim Abdullatif Hoca'nın şiir kitabı. On liradan veriyor." Halil'in elinde bir liste. Parayı verenleri işaretliyor, parayı alıp kitabı veriyor. "Ne yani onbeş lira mı bu kitap ki hoca on liradan veriyor?" Bu O'nun sesi. Halil şaşkın.

-Almayacaksan buraya eksi koyum.

Avluya bakan tarafta, ikinci sıradaki yerinden kalkıyor, koliden eline aldığı bir deste kitabı yırtmaya başlıyor, paramparça ettiği kitapların sayfaları yine aynı kolinin içine dökülüyor.

-Söyle hocaya, gelsin bunların parasını benden alsın.

Cadde'nin ön yüzündeki Lise'nin tarihi iki binasından, soldaki küçük olanın bodrum katındaki bomboş İngilizce sınıfında derin hıçkırıklara boğulmuş bir kız; aklımda kalan son görüntüsü bu olmuş. Milliyet' in açtığı yarışmaya katılacak Lise orkestrasına solist seçilemediği için, hırsını yine sesinden ve kalbinden alan bu kızı, bomboş olduğunu bildiğim sınıfa yönelirken arkasından neden izlediğimi biliyordum da; kapının önünde gözgöze geldiğimizde neden hiçbir şey söylemedim? Kapandığı sıradan kapıda birini farkederek kafasını kaldırdığında, iki eliyle gözlerini siliyordu "Ne var" dediğinde, neden "hiçbir şey" diye bir söz çıktı dudaklarımdan?

Aynı yıl, şehirden ve okuldan ayrıldım. 1975 Aralık ayı'nda, Türkiye Kulüpler Masa Tenisi Birinciliği için Antalya'ya geldiğim bir gün, arkadaşlarımla kucaklaşmak üzere Lise'ye uğradığımda; okuldan ayrıldığını, birisiyle kaçtığını söyledi bizim çocuklar. Böyle yıllarca, Antalyalılar, ya da benim gibi kendini Antalyalı hissedenlerin şurda burda karşılaşmalarında, derme çatma haberler alıyordum. Evlendiği, kısa süre sonra boşandığı, bir kız çocuğuyla ortada kaldığı, Ankara'da bir avukatın yanında sekreterlik yaptığı filan konuşuluyordu.

Galiba ben de bir ara unuttum. İlk albümü çıktığında, radyo istasyonlarında dolaşırken yakaladığım bir ses oldu. Bir başka gün, yine radyoda karşılaştığım şarkıyı söyleyen isim ve soyadının da bana bir şey hatırlatma olanağı yoktu. Bir gazetenin müzik-magazin karışımı sayfasında resmini gördüğümde ise, sadece soyadı değişmişti. Aynı siyah saçlar, ince narin yüz, siyah gözlerindeki buğulu bakışlar. Birkaç hafta sonra de talk-show programında izledim. Erken evliliğini, kızını, geçimini sağlamak için girdiği çıktığı işleri anlatıyordu. Kızının babasının kimliğine ilişkin hiçbir şey yoktu. Sadece, "ben ona aşıktım" deyip geçiştirdi. Belki de çok kolayca pervasızlık, umursamazlık, gamsızlık bulunabilecek bu edada; acıyla uzaklaşan, kınıldığı için değil, aşık olduğu için kaçan bir kadın imgesi kurdum nedense. Geçmişindeki erkeği özlemle olmasa bile, sevgisizlikle anmayan bir kadın imgesi.

Bir gece de konser programını izledim televizyondan. Kendinden geçiyordu. Kaç bin kişinin karşısında olduğu derdi değildi, bunu anlıyordum. Yıllar öncesinin o liste başı şarkısına dönerek "dünya dönüyor, sen ne dersen de" diye başladığı şarkıyı yarıda kesip, "yarın Topçam'a gidiyoruz" diyen bir sınıf arkadaşının boynuna atlayan kız oluyordu. Gördüğü ilgiden şaşkındı. Her şarkıdan sonra kopan alkış fırtınası karşısında gizleyemediği bir mahcubiyeti vardı. ""Mahcup edilmişlik" olarak anlaşılırsa, büyük haksızlık olur. Hiç kimsenin mahcup edemeyeceği bir resim bırakmış bana. Burdaki mahcubiyet, her masumun -yakasına iliştirdiği, diyeceğimi sanıyorsunuz; hayır-; iğnesini etine batırdığı bir rozettir. Masum ve mahcupmuş meğer.

Bir ara kameranın yakladığı gözlerine baktım. Bağışlanmış bir erkek, barışılmış bir geçmiş buldum o gözlerde. Alkış aldıkça Lise'nin bomboş sınıfına bir demet çiçek bırakıp çıkıyordu. Bir demet daha, bir demet daha... Yirmiüç yıl sonra karşılaştığım gözlerde bulduğum görüntüyle, ben kendimi kandırmıyorsam, hırslı olmak ile "haris" olmak arasında dağlar kadar mesafe varmış. Hırsını sesinden ve kalbinden aldığını anlatmak isterken de aynı şeyli anlatmak istiyormuşum.

"Konser performansı mı?" Bu işden anlayanların "acemi" bulduğundan eminim. Yer yer prozodi hataları yapıyordu. Birinde sahnenin öbür ucuna koşarken ayağı takıldı. İzleyicilere bakarak bir iki kelime etmek istedi.. Fiiller, özneler, sıfatlar birbirine karıştı. Bunları bile sevimli buldum. Ne demek "bile". Basbayağı sevimli buldum.

Okuldan ertesi gün kurtulacağı için zıp zıp koşturan bir arkadaşınızın yıllar sonra öğrendiğiniz bir sözcükle "prozodi" hatasına kim bakar allahaşkına? "Lülü" Ahmet nerdesin? Karşımıza Sıçanadası'nı alarak mayolarımızı giymek için çekildiğimiz Topçam'ın çalıları arasından, elbisesi topuklarına sıyrılan bu kızı gördüğümüzde, ikimizin de aklına acaba ne gelmişti? Biz, tam o arada ağbisinin hapisten çıkıp şişlerle üzerimize yürüyeceğini düşünürken, mayosuyla denize yürüyen o kız da bir "prozodi hatası" değil miydi?

Onun için rastlantıyla karşılaştığım o cıvık "talk şov"ların birinde bu kadının söylediği şarkıyı dinlerken bulduğum saflık, yakalandığım acemilik ve kışkırtıldığım hınlık arasında gidip gelirken birden kendimi loş ve bomboş bir sınıfta, bizi piknik yerine götüren minibüsün iyice sıkıştığımız arka koltuklarında, Düzlerçamı'nın gövdelerin keşfedildiği kuytularında buldum. Rende de bazı ayrıntılar silinmiş. Düzlerçamı'ndan dönerken Şarampol Caddesi başında bıraktığımız, üç "Cici Kızlar"dan hangisiydi acaba? Oysa yol boyu "sevmek bir ömür sürer sevişmek bir dakika" diye bir şarkı hatırlıyorum. Peki neden o zaman "ah kalbim ben senden çok çektim" diye bir "cici kız" şarkısı yakıştırıyorum? Yıllar sonra neden böyle bir şarkı? Belki de "deliyim ben".

"Cadının biridir o".

Yine bir televizyon programında yanındaki kara kuru çocuğun sözleriydi bunlar. Kıskandım. Annesine, cadılık gibi, bir kadına yakıştırılacak en güzel sıfatlardan birini veren bir kız çocuğu gibi, bana da "itin allahı"dır diyecek bir çocuk hayali kurdum. Cadının birine, itin allahı olamadığım ilk gençlik yıllarımın alevini hissettim gövdemde. Araya birkaç yıl girdi. İkinci albümünü bekledim. Sağda solda hazırlık içinde olduğunu duyuyordum. Gazetelerde, bir kaç tatsız hadiseyle karşılaştığını okudum. Plak şirketi aracılığıyla bir bağ kurmak, "hani istersen, gelir avukatlığını yaparım" demek geçti içimden. Artık sadece bir geçmişten ibaret olan geçmişi, orda bırakmak, olduğu yerde seyretmek duygusu daha ağır bastı. Vazgeçtim. Karşılaştığımızda, hatırlamakta güçlük çekeceğine ilişkin en küçük bir ihtimali bile yaşamak istemiyorum.

18 Mayıs 1998 günü, yine bir eğitim semineri için geldiğim şehirde, dersimi bir an evvel bitinmenin telaşı içindeydim. Seminer salonundan çıkarak sırtımdaki teri kurutmadan karşıya geçtim; Lise'nin ana kapısından girip avluya indim. Hemen merdivenin başında iki direk arasındaki ağın dibinde durdum. Elimize tutuşturulan kupayla önünde resim çektirdiğimiz kantin tam şurda tam karşıda mıydı? Geniş avluda her köşeye yerleştirilmiş basket potalarının önünde oynayan çocukların sesleri, yirmi küsür yıl önce başımın üstünden geçen topun ıslığı, son düdük, bizim sınıfın zafer çığlıkları, onun dudaklarının bizim kaptanın yanağına yapıştığında hala kulağımı tırmalayan o gürültü; hepsini görüyor ama duymuyordum.

Bütün bir okul, ertesi günkü 19 Mayıs provalarındaydı. Zeminin bir üst katında merdivenlerin tam karşısındaki sınıfa girdim. Kapısındaki levhası ne kadar değişmiş de olsa, bizim 5 Fen E sınıfındaki oturttuğum yüzler oldu ama, bu sessizlikle başedemeyeceğimi biliyordum.Tekrar avluya indim. Beni izleyen bir gölgeyle Lise'nin Cadde'ye bakan yüzündeki iki tarihi binasından sağdakine yöneldim. Bodrum katındaki İngilizce sınıfına girdim.

Bomboş ve loş bir sınıfın ortasında bir sıraya kapanarak derin hıçkırıklara boğulan kızın beni farketmesini bekliyordum. Kafasını kaldırıp iki eliyle gözlerini silerken, "ne var" dedi bana. Simsiyah saçları, ince narin yüzü ve simsiyah gözleri arasında koşuşturmaya başladım. Yine avuçlarımdaki ter, yüreğimdeki çarpıntıyla; "hiç" dedim, hiç bir şey.

Haziran 1998

ÖRDEK mevzu

Naa na nara nara na nara narannan na ficcu (filmin müziği): (Kel) Mamut Hoca öğrencileriniz camın altında sizi bekliyor. Karnelerini almışlar. Hababam Sınıfı Bütün soruları sorabilmeli bütün ışıkları derebilmeli **Nazım Hikmet erkeklerin yeni silahı Olinka Homme After Shave etkili. ferah.çarpıcı 4 ayrı koku 22.11.1978, Ceylan Yayınları, Cep Foto Roman Özel Sayı arka kapak reklamı, No: 66, 10 lira**

..sendelemeler-[1]

Birdal Tezer

-Sana-

Birbirinden karamsar düşüncelerimdin sen yarın havanın güzel olacağına bile kimse inandıramazdı

-birbirinden korkunç kabuslarımdın sen artık tecavüzcü Coşkunlar girmeye başlamıştı

-birbirinden ağlamaklı gözlerimdin sen gözyaşlarım görünmesin diye ardıma bakmadığım

-birbirinden hüzünlü anılarımdın sen solgun ve poloroid fotoğraflardan seyrettiğim

-birbirinden neşeli salaklıklarımdın sen sanırım yine en çok sen eğlendin

-birbirinden güzel hayallerimdin sen sınır ve engel tanımayan

-birbirinden büyük umutlarımdın sen o filme beraber mi gitmiştik?

-birbirinden geveze sarhoşluklarımdın sen saatlerce konuşmama rağmen hiçbirşey anlatamadığım

-birbirinden zevkli sevişmelerimdin sen ahh...

-birbirinden sulu ağlamalarımdın sen fazla selpakın var mı?

-birbirinden sarhoş içmelerimdin sen önce 35'lik sonra 70'lik sonra... hatırlamıyorum

-birbirinden nikotin gecelerimdin sen 2*20 yuvarlak sigara "özgürlük ve maceranın tadında"

-birbirinden suskun şarkılarımdın sen bir de bestelensen fırtınalar kopacaktı

-birbirinden mutlu kavuşmalarımdın sen hep Türk filmlerindeki gibi koşmak istedim, hep düştüm

-birbirinden dolu gülmelerimdin sen en saçma en bayat esprilere bile

-birbirinden içten kucaklaşmalarımdın sen bir kol boyna, bir kol bele dolalı, yılmaz güney misali

-birbirinden hayırsız arkadaşlarımdın sen "hani" kötü zamanlarda yanında olmayanlardan

bidicep

SADECE ÜÇ HARF

Gitarımın tellerine kaygısızca dokunmadım. Dokunsam söylerdim. Yalan... Bu köşe adıyla sanıyla yalan. Bu tamamen sanal ördeğin sanallarından biri. Gitarımın tellerine kaygısızca dokunsaydım, sendimental serenadın ikinci ölçüsünden, dördüncü ölçüsüne geçene kadar işaret parmağımı falan kaldırmazdım da şiir gibi çalardım. Ama yapmadım. Yapamadım..

Üstelik hocamın, gözlerini parmaklarıma dikip, 'neyin var bugün senin?' sorusunu duyunca anında bütün parmaklarımı kaldırıp öööle bomboş tellere vurmaya başlamazdım. Belki boş tellerdeki başarımı gören hocam beni unutabilirdi. Ama unutmadı ve en bilirkişi gülümsemesiyle pat diye sordu; 'sevgilin mi terketti?' Sanki çat diye kalemi kıran hakim kişi benmişim gibi, kendimi en haklı çıkarmaya çalışan ve içinde o yakıcı kabullenişi de taşıyan, her an evete döndürebileceğim şekilde 'hayıır!' dedim.

'Sen terkettin o zaman!.. Yani mesele böyle bi şey dii mi?...

'Hıı Tam diil.. Yani ayrıldım... Ama zaten bi şey yoktu ki... Bana yalan söyledi... Yok yok iyi oldu... Şimdi çok iyiyim...'

Boş teller ne de güzel ses çıkarıyor.Ama sendimental serenadı bi bitirsem.

Yani şimdi birbirlerini terkedenler sevgili miydi? Sevgisiz mi?, benim gözlerimin altı niye kararmış, içi niye kızarmıştı? Yataktan kalktığım gibi niye sokağa çıktığımda saçlarım havaya dikilmişti. Üstelik sahiden gitarımın tellerine niye kaygısızca vuramıyordum.Bunu anlatamadım.

Alfabemizin o güzelim yirmidokuz harfi, önümde çökmüş yalvarıyordu. Ama ben sadece üç harfi kaygısızca seçtim ve kullandım; İ-yi-yim...

Şimdi gitarımın tellerine kaygısızca dokunuyorum...

Bidicep

TOPLANTI NOTLARI (1)

Tarık 2000 Ziyad

-Bir sirk satın alalım

-Yok yok daha iyisi açalım

-Nasıl yani?

-Bir sirkimiz olsa fena mı olur?

-Yani bir sirkimiz olsun istiyorsun.

-Anladım da sen ne karışıyorsun?

-Karışırım.

-Bırak karışsın?

-Evet evet karışsın karışsın...

-Peki de sirk ne iyşe yarar karın doyurur mu?

-Evet.

-Peki neler olacak sirkte?

-Toplama yapan köpekler, çıkarma yapan kaplanlar, sonra çarpma yapan aslanlar, bölme yapan kediler gibi durumlar olacak.

-Koşan atlar da olacak mı?

-Tabi...

-Zıplayan filler?

-Tabii...

-Peki gezici mi olacak sirk sabit bir yeri mi olacak?

-Gezici olsun.

-Arada gezsin.

-Hayır sabit bir adresi olsun.

-Peki hayvanları nereden bulacağız.

-Ben öğrendim 800'lü numaralardan ve de yurt dışından...

-İthal hayvanlarımız mı olacak?

-Evet.

-800 43'ü aradığınızda sirki teslim ediyorlar. Adrese. 800 46 aradığınızda hayvanları. 800 47 çadırı. Her türlü gereken malzemeyi de 800 69 da gönderiyorlar. Hatta eğer 800 99 ararsanız izleyiciler bile postalanıyor.

-Parayı nasıl ödeyeceğiz.

-Amcamın kredi kartı var bende. Yeni yolda almıştım. Üstelik şifresini de biliyorum.

-Eee her şey yolunda o zaman.

-Evet. 8 Ocak'ta gösteriye başlayabiliriz.

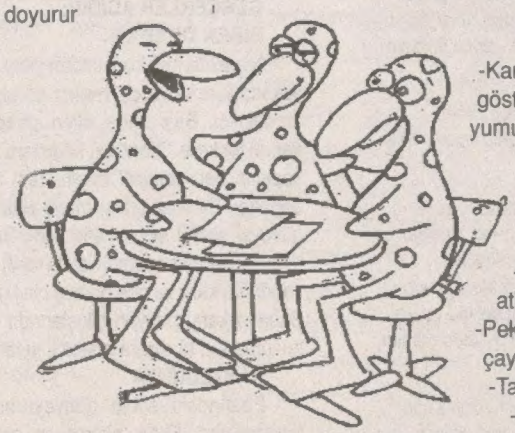

-Peki ne olayları olacak gösteride

-Karıncaları çalışırken göstereceğiz. Tavukları yumurtlarken. Horoz öterken. Köpek havlarken.

-Yani hep enteresan, ilginç olaylar olacak öyle mi?

-Eveeet.

-Maymunlar ipten ipe atlayacaklar.

-Peki seyredenler bir yandan da çay kahve içebilsinler.

-Tabbiii.

-Ne güzel artık bir sirkimiz olacak.

-Adını ne koyalım

-Adı şey olsun

-Harikalar Sirki

-İyi. Peki. Hatta çok güzel.

-Hadi hayırlı olsun.

-Toplantımızı bitti o zaman

Evet...

sazlıklardan havalanan şaşkın bir ördek gibi sesin İlhan İrem Güneş çatımda unutsa saçlarını serçelerle yıkasam Akif Kurtuluş...**Türkiye'de ilk pipet Meysu'nun üçgen prizma kutularındaydı.** Mağluba yardım şanımızdandır! Fener'e kanımın kaynaması başka sebepten! **N.Hikmet Dilim, aşkla yorgunlukla dolu (Lorca)** Yalan dolan...Kamuran Aabi **Parçalanmış bir sahtelik kalıyor geriye Hakan** Taamhazırım yaaa...

ÖRDEK mevzu

SINIRSIZ SORUMSUZ FUTBOL TERİMLERİ SÖZLÜĞÜ

başlama vuruşu derdin sıkıntının başladı an... sahadakiler yoruluyo, ne kıçları kalıyo çamurdan ne başları kalıyo.Tribündekiler ayrı bunalıyo, yedek kulübesindeki adamlar maymuna dönüyo, bi buçuk saatlik işkence başlıyo, o saate kadar bi sürü boktan püsürden şey söyleniyo... ne olacaksa ondan sora oluyo, top şööle yanındaki arkadaşa doğru hafifçe dürtülüyo... ha işte, başladı, hadi bakalım...

18 oraya girdin mi iş bitiyo... vuruyon olmuyo...tutuyon olmuyo... bütün mevzuu orada baalanıyo... şutlar, kafalar, obstrüksiyonlar -he he söyledim söyledim- gırla gidiyo...

penaltı noktası hah işte top oraya dikildi mi alıyo bi bekleme insanı... hadi bakalım nereye vuracak... nası vuracak... kaleci de ayrı bi endişe... ööle geriliyon, geriliyon, geriliyon...top filelere şööle vuruyo: sırrrssssss...diree vurunca çatonk yapıyo... tribünde bi sevinç ya da ana avrat küfür sesleri...topu dışarı atarsa kaleci yere yatıp yüzünü ellerinin arasına alıp aalama mevzusuna yatan topçunun başını okşuyo... götüün yiiim ayaana...

korner (köşe gönderi): topu bir çeyreklik dairenin ortasına dikiyon. cızgıdan dışarı taşarsa hakem bayraayla şööle bi eğiilp taa öbür taraftaki orta hakeme gösteriyo, yannış yere koydu topu diye. Başlıyo iki santim ileri iki santim geri. halbuki noolcak. iki santim ileri iki santim geri...

top arada gidip geliyo. mustafa sandal hesabına türküye katılıyo, kaleye giriyo, göte başa çarpıyo, tribüne kaçıyo, geri geliyo veya gelmiyo, içi boş şişik bi şey... adamın hayalarına vurdumu baarttırıyo...

hakem fiili livata muhabbetinin mağduru, gözüne sürekli bir gözlük bakımı istenen çim kişisi, şapilek şupulek koşan siyah konçlu... ifrit oluyom bazen, naapıyo, neediyo, kendi de bilmiyo... cinsel tercih gerekçesi.. buna zorlanıyo... iki arada bi deredeki tenasül organı...

ofsayt pınar'ın eteği. ebrunun o güzel pantolonuyla dergiye gelip elini beline koyduğu an.. sahada oraya basıyosun hemen bayrak giriyo, küfürler giriyo, orta hakem giriyo, yan hakem giriyo, rakip topçu topu elinden almak için seni itiyo... oooo, kalksın aabi. yok etek diil...

gol sahada götünü yırtan topçunun sebebi hikmeti... tanju'nun orgazm anı.. kendisi ööle diyo..

taç kafanın üstünden atılıyo. topçu topu şööle uykudan uyanmış gibi gerinerek bi bırakıyo mancınık hesabı.. bi de çok yakındaki arkadaşına atıyo .. ille uzaa atcak ille.. hakem kızıp o yöne doğru koşarak karşı takıma veriyo tacı. o topçuda parmağıynan yeri gösterip oradan atıyo... falan işte.. karışık...

kale arkası bi ara Yeni Yüzyıla spor eki oldu. ama ucuz mevki. tribün yeri. daha az parası olanlar takılıyo. ateşliler, harbiler. tribünün en marjinal yeri. ama gol en iyi oradan görünüyo. kapalıda oturanlar kale direklerine yakın giden topu gol sanıyolar ama kale arkasındakiler ööle oturuyolar. çünkü biliyolar top içeri mi girecek dışarı mı çıkacak..ööle. o pazar parayı denkleştirenlerin tribündeki yeri. daa çok Çarşı Grubu takılıyo.. baaran, çaaran orada oluyo. boyalılar, mum yakanlar... falan...

Bizim Hayatımız Tiyatroydu

Arifiye İstasyonu'nda **Yol Çavuşu Hüseyin Ürkmez**'in fukara suratlı evinde ebe, elindeki kıpır kıpır bebeğe bakıp gülümseyerek söyleniyordu; "Bu doğum için ekstra ücret isterim. Şimdiden bizi çok uğraştırdı velet.." 1937 Temmuz'unda çivit mavisi bir gecede doğduğunda ebenin Varol için söyledikleri geleceğinin sinyallerini veriyordu belki de. Varol'a bağlanıyoruz; "Bir gün cebimde yirmibeş kuruşla geziniyorum. Bekliyorum ki yolda birileri çıksa da borç istesem. Arkadaşım geldi ve Varol sana kırk bin lira avans turneye çıkıyoruz dedi. Nereye gittiğimizi sormadım bile." Çıktığı turne **Çadır Tiyatrosu**'nun turnesi. Bu turnede Çekoslavak Milli Takımı'ndan yediği golleri anlattı. Kahkahanın bini bi para. Çadır, hayatında görmediği hasılatı gördü Varol'un sayesinde. Bir de Çadır Güzel'i Babuş var. Varol bu, rahat durur mu.. Bindiler içlerindeki atlıkarıncaya, kaçıverdiler bi gece Çadır'dan...

Ne meteliksiz günlerin ağırlığı altında ezildi ne de kazandığı parayı har vurup harman savurmasına hayıflandı; "Ne günlerdi. Aslına bakarsan bizim hayatımız tiyatroydu" . Bu tiyatroda acılar da sevinçler de aşklarıyla yaşadığı o fırtınalı günler de içiçe. Hiçbiri tek başına tanımlamıyor Varol'u; "İdmanlardan sonra duvara şut atıp dönen toplara plonjon çalışıyordum. En az futbol kadar seviyordum kadınları da. Emeklemeye başladığım zamanlarda bizim fakirhaneye gelen misafir kadınların bacaklarının arasında dolaşırmışım."

FATMA GİRİK

İlk zamanlar konu komşu kızlarına, okulda güzel bayan öğretmenlerine duyduğu ilgi sonraları eni konu paralı hatunlara kadar uzanmış ama Fatoş'un **(Fatma Girik)** hayatındaki yeri bambaşka. Bizim oğlan bıçkın bi delikanlı.. Bi burun var. Bütün ihtişamı orada. Saçlar briyantin... Fatoş'ta henüz çiçeği burnunda bir aktris. **Fato** değil. En azından "söz Fato"da değil Varol'da.

BU ELLER

Varol'u anlatmaya ellerinden başlamak gerekir diye düşünüyorum. Bir eli ayçiçeğiğini andırıyor. Onunla inanılmaz kurtarışlar yaptı. Diğer eli de papatya gibi. Aşklarına sundu kendini. Mahalle arasında oynadığı maçlarda bu ellerle aynı maharetle tuttu Varol hem bez topu hem de Rum kızı Anna'nın göğüslerini.

Futbol serüveni de bu zamanlarda başladı. **Bağlarbaşı Kulübü**'nde **Arap Şadi**'nin "burası Lunapark değil!" diyerek almadığı idmandan sonra kırılan gurunu onarmak için Beşiktaş'ın idmanlarında gözleriyle belleğine kazır o zamanın futbolcularını. Elleriyle adalelerini kavrayarak konuşmasını sürdürüyor; "Hele Turgay'a aşıktım. Adalelerini kendiminkilere benzetirdim. Onun gibi bir kaleci olmayı isterdim hep."

KEDİ KALECİ

Kartallar Varol'la şampiyonluklar kazandı. Yılın futbolcusu seçildi; "1954'de Genç Milli Takım'la Almanya turnesine gidereceğiz. İlk kez uçağa bineceğim. Bize tek tip takım elbise diktirilmişti. Göğsünde ay-yı.ldız arma olan takım elbiseyle gün boyunca İstanbul sokaklarında dolaşmıştım." Uçağın kalkacağı saatte Yeşilköy Havalimanı'nda **Fıstıkağacı**'ndan otuza yakın arkadaşı Varol'u uğurlamaya geldi. Henüz "Bu taraftar seninle gurur duyuyor" tekerlemesi yok. Varol'un eli silah tutmuyor ama... Olsun, top! tutuyor... O gün unutulmaz bir anı olarak duruyor Varol'da. Kendi kendine söz veriyor; Ülkesi, yakınları ve arkadaşları için oynayacaktır. Ne güzel.. Herkes ülkesi için böyle barış dolu işler yapsa yine gurur duyulur...; "O yıllarda dünyaca ünlü **Uwe Seeler, Beckenbauer** gibi futbolcularla çarpışarak yirmi takım arasında ikinci olduk." Varol'a, bu maçlarda gösterdiği üstün başarı dolayısıyla Alman basını tarafından **"kedi kaleci"** dendi ve böyle anılmaya başlandı... Yani bizim kedi kalecinin isim babası Alman basını...

ARTİST FUTBOLCU

Varol'un şöhreti arttıkça kadınlar ve alkol daha baskın bir rol oynamaya başlar yaşantısında. **Galileo**, engizisyon karşısında o zamana kadar savunduğu şeylerin tam tersini kabullenirken, yaşarsa eğer, teorilerini daha da ilerletebileceğini savlar ama biraz muziplik yapmadan da edemez; **"ne yapayım eti ve şarabı çok seviyorum."** Varol'un kadın konusundaki tavrı büyük bilim adamının "insan!" yanını çağrıştırdı biraz. Bir bayan hayranından aldığı telefonla kamptan kaçar Varol; "Bu kadın beni üç ay kullandı. Ondan üç şey öğrendim, kadın, para ve içki."

Nereye istedilerse gitti Varol. Hatır gönül hesabına yapmadığını bırakmadı. Cebinde iki nişan yüzüğü taşıdı hep; "Gazeteciler malzeme olsun diye tanıştığım her kızla hemen nişanlandırıveriyorlardı beni." Bizim bıçkının yolu bu arada Yeşilçam'a da uğruyor. Filmler peşpeşe çekiliyor... Yeşilçam onun için aşk ve sevgili defterine yeni isimler katlmak demek, liste uzayıp gidiyor; "Bana, sende şeytan tüyü mü var deyip tanışmak için can atıyorlardı. Benim hiç suçum yoktu aslında." Sırasıyla **"Kavgasız Yaşayamam?"**, **"Aklın Durur"**, **"Şekerli misin Vay Vay"**, **"Tavan Arası"**, **"Trafik Necla"** ve **"Şiribim Şiribom"** adlı filmlerde adı neonlara yazıldı. Bir maçta Fenerbahçe'nin Ordinaryus'unu **ifrit ediyor Varol. Lefter** iki çalımdan sonra basıyor şutu... Varol nefis bir plonjonlo topu tutuyor, iki dakika da havada kalıyor... Inının diyor... Inının ıınn... Havada objektiflere poz verince usta golcü fena bozulup basıyor yaygarayı.

GERÇEKLER ACIDIR;
BİBER DE ÖYLE

Nişanlılarının koynundan çıkıp, çoğu zaman yarı sarhoş katıldı ama en son o terketti antrenmanları. Arkadaşlarının ve çevresinin etkisiyle yaptıklarının çok da doğru şeyler olmadığını üstüne basa basa vurguluyor. Başı önde, elleri arkada, ayakları mahcubiyettenn birbirine dolanan çocuklar gibi; "Ama yaptık bir kere." Koptuğu kadınlara hep nazik davrandı. İstedi ki onlar ayrılıp gitsin, o da soranlara; "Ne yapalım beni terketti" desin. Tam dokuz kez evlendi. Bi de takdire şayan yanı varki o da gariban babalığı. Bir maç çıkışı İnönü Stadı'nın giriş kapısında soğukta titreyerek bekleyen bir taraftarı iç güveysi girdiği eve evlatlık aldı. Benzer bir olayda İzmir'de oldu. Bir ayakkabı boyacısı ısrarla ayakkabılarını boyamak ister. Varol dayanamaz, ayda onbin lira kazandığını söyleyen boyacının sandığını kırar ve ona on beş bin lira verir; "O garibanla kader birliği yaptım. Ben nereye o oraya. Sabaha karşı pavyon çıkışlarında onu kapıda beni bekler bulurdum." Ööölesine, önyargısız, husumetsiz, bi cigara aaabici, insan yani..

SAHTEDÜNYA

Etrafındaki sahte dünyayı aslında çok önceden farketmiştir; "İkinci karımı ilk gece terketmiştim. Eksik birşeylerin olduğunu biliyordum hayatımda. Etrafımdakiler yüzümüze gülüp konuşuyorlardı. Bugünler hiç bitmeyecek diye düşündük." Yine yardım amacıyla aldığı bir arabanın kaçak çıkması sonucu hapse girdi Varol. O günlerde dostlarının hiçbirini bulamadı yanında. Bir an paralıdır bir an sonra meteliksiz, bir futbol devi iken ayakkabı boyacısıyla bile kader birliği edebilecek türden; Şarlo gibi bir adam. 1959-60 sezonunda transfer olduğu Altay'da aralıksız on sene forma giydi. 1969'da "Varollu Altay'ı yenemeyeceğiz. Biz alalım!" diyen Galatasaray'a geçti. 1971'de Manisaspor'da kiralık top oynadı. Bir yıl Gençlerbirliği kalesini korudu ve son olarak da Tekelspor'da amatör futbolcu olarak emekliye ayrıldı.

Varol Ürkmez, 27 kez milli formayı giydi. Ekmek bulamadığı günlerde oldu, inanılmaz lükse sahip olduğu anlarda. O'na Madrid Panteri ünvanını da verdiler hapishaneye de attılar.

Hani ya dediği doğru; "Bizim hayatımız tiyatro!"

ÖRDEK mevzu

Bir zamanlar **lak-lak** vardı. İlk lak-laklar iyiydi. Sonra müthiş bir kalite bozukluğu gösterdi. Üzerleri pul pul olurdu ve çatlardı.Bir zamanlar **lak-lak** vardı. İlk lak-laklar iyiydi. Sonra müthiş bir kalite bozukluğu gösterdi. Üzerleri pul pul olurdu ve çatlardı. En büyük hırsız sensin? Niye o? Çünkü kalbimi çaldın (**Behçet Nacar- Neşe Aksoy-,Çare Sende Allahım filminden)**Beni böyle bi ilaçsız bıraktın**Mirkelam**

ARJANTİN, BREZİLYA, ŞİLİ, SİİRT...

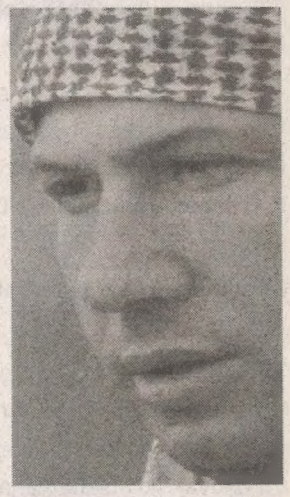

Tanju Çolak; fırtınalı aşklarla ve yıllar süren futbolculuk döneminin hem de başarılı bir futbolculuk döneminin ardından suları durulmuş bir nehir gibi... Ta güneydoğudan kuş uçmaz kervan geçmez bir yoldan seslendi bize. Siirt'ten. Kısa süre önce Siirt Köy Hizmetleri Spor olarak bilinen takımı şimdilerde Siirt Jetpa Spor olarak yoluna devam ediyor. Hedef büyük; birinci lig.. Tanju misyoner olarak Siirt'te bulunduğunu, işadamların ve devletin gözünün artık güneydoğuya çevrilmesi gerektiğini söylüyor. Gündüzünü gecesine katıp çalışıyor. Dağlara çıkan çocukların spor yapabilmesi, vakitlerini kahve köşelerinde geçirmemeleri için... "Benim için ideallerim önemli. Buradaki içtenliği ve sıcaklığı İstanbul'da bulamazsınız. İstanbul çok kötü bir yer. Orada insanlık kalmamış. "

Açıkcası şaşırmadık değil. Siirt'e gidiş maceran nasıl başladı Tanju?

Sezon başında bir çok teklif aldım. Fakat bana ait olmadığını düşündüğüm, kendimi ifade edemeyeceğimi varsaydığım, beyin, mantalite olarak uyuşamayacağımı gördüğüm bir ortamda ya da ortamlarda bulunmak daha zor ve hatta imkansız gibi... Bunu geç de olsa anladım. Antrenörlük diplomamı 1997 sonunda aldım. Kursu birincilikle bitirdikten sonra Haluk Ulusoy başkanlığındaki federasyon döneminde Genç Milli Takım antrenörlüğüne getirildim. Bir buçuk yıl burada devam ettim. Bu arada Türkmenistan da otomotiv işi yapıyordum. Bir gün Türkmenistan'dayken telefon geldi "Siirt Köy Hizmetleri seni istiyor gider misin?"dediler. Ben de beynimiz görüşlerimiz, hedeflerimizi birse olur dedim.

Ortak nokta bulunda yani?

Baktım ki insanlerda neredeyse doğaüstü bir istek var, işe yeni başlamanın verdiği heveskarlık var, ince hesaplar, dolaplar dönmüyor, bölgenin potansiyelini de gözönüne alarak düşündüm. Hedefler aynı. Karar verdik ve rakamlarda üç dakikada anlaştık. Benim söylediğim rakama kulüp başkanımız Fadıl Bey, "Sen Avrupa Gol kralı olmuşsun, gelmek istiyorsan problem etmeyiz" dedi ve pazarlık üç dakikada bitti. Büyük bir tören, karşılama ve korkunç bir ilgiyle karşılaştım...

Peki bölgeye geldiğinde ilk izlenimlerin neler oldu? Neler düşündün?

Bu kadarını beklemiyordum açıkcası. Bu insanlar yıllarca ihmal edilmiş. Devlet buraya hiç bir şey getirmemiş. Neredeyse yerde ot bitmiyor... Ve insanların tek bağlandığı sosyal olay olarak geriye futbol kalıyor. Bu da bizim sayemizde gerçekleşecek gibi. Bu alandaki en ufak başarı bütünleştiriyor insanları. İşadamlarının da buraya hiç bir yatırımı yok. Ancak bir Şili'de bir Brezilya'da, bir Ar-

jantin'de olan burada niye gerçekleşmesin...

Tesis açıdan ne durumdasınız?

Tesis açıdan yeterli değil ama büyük oynayan bir başkan var. Önce eski takım otobüsünü değiştirdik.. İlk hafta Cizre deplasmanına 82 model bir otobüsle gittik. İki saatlik yol beş saatte bitti. Şimdi ise 430 birn marklık bir otobüsümüz var. Bir dediğim iki edilmiyor... İdman sahamız da yetersiz ancak bütün alt yapı çalışmaları eksiksiz yürüyor. Bu iş de kısa zamanda hallolacak.

Bu kadar yetersizlik içinde çalışmak sana garip gelmedi mi?

Halkın tepkisi umutlandırdı beni. İster istemez katılıyorsun. İnsanlar dağa çıkmasınlar spor yapsınlar istiyorum. Fabrika yok. Neredeyse yerde ot bitmiyor. İşadamları yatırımlarını esirgiyorlar. Ayrıca bir amaç peşindeyim. Benim için ideallerim önemli. Buradaki içtenliği ve sıcaklığı İstanbul'da bulamazsınız. İstanbul çok kötü bir yer. Orada insanlık kalmamış. Bunu Siirt'e geldikten sonra daha iyi anlıyorsunuz.

Daha önce Güneydoğuyu hiç görmüş müydün?

Diyarbakır'ı görmüştüm.

Bu tercihte biraz da paranın rolu çok gibi.

Hayır. Zaten paraya ihtiyacım yoktu. Burada futbol elçisiyiz. Rıdvan geçen gün bunun ekstra bir şey olamadığını söylüyordu. Ben buna katılmıyorum. Bu ekstra bir şey. O zaman buyursun Türkiye'nin en iyi kalp cerrahı gelsin burada doktorluk yapsın. Veya gelsin büyük bir iş adamı yatırım yapsın. Hiç kimse buraya gelmiyor ve gelmemek için ne lazımsa yapıyor. Doktorsa ya da öğretmense istifa ediyor. Bu durumda biz tabi ki ekstra bir şeyler yapıyoruz. Güneydoğu'da bölge halkına bir anlamda sahip çıkıyoruz. Biz futbol elçisiyiz. Devletin de düşünmesi, bize destek vermesi lazım. Ben burada kahve köşesindeki çocukları stadyuma çekiyorum, tesisleri geliştirmek için girişimlerde bulunuyorum. Ve bu yüzden devletten destek bekliyorum. Devletin bana Rıdvan'a destek vermesi lazım. Bizler buraya geldikçe diğer meslek gruplarının düşünceleri mutlaka değişecektir.

Takımın yeterli kadroya sahip mi?

30 futbolcum var. 24'e düşürmek istiyorum. Şu ana kadar üç futbolcu getirdim iki tane daha almayı düşünüyorum. Bunları bizzat ben kendim gözleyip performansları hakkında bilgi edinip alacağım. Üçüncü lige göre lüks bir takımız. Çoğu birinci lig takımının bizdeki gibi çim stadı yok... O yüzden futbolcuları alırken ikinci ligi düşünerek alıyoruz..

Siirt'te bir günün nasıl geçiyor? Neler yapıyorsun?

Sabah 8.30'da kalkıyorum. Bazı taktikler geliştiriyorum.. Antrenman öğleren sonra bitiyor. Daha sonra takımnın her türlü eksiğiyle ilgilinmeye başlıyorum. Akşam, öğretmenler evindeki odamda kalıyorum...yatıyorum. Siirt küçücük bir yer. Kulüp idarecileriyle görüşmelerimin dışında zaten oturp kalkılacak bir yer yok...

Bu deplasmana ya da maç kamplarına benzemiyor Tanju. Ailen, çocukları, eşin.. Biraz zamansız olmadı mı?

Çok fazla olmadı. Zaten 18 yaşından beri kamplarda geçen bir hayatım var. Eşimin babası da teknik direktördü bir zamanlar. Bu nedenle bu tür ayrılıklara alışık zaten. Maçlardan sonra bir-iki gün İstanbul'da kalıp onları görüyorum...

Kendine, Siirt'e ne kadar süre tanıyorsun? Ya da hedeflerin için ne kadar zamana ihtiyacın var?

İki yıllık bir anlaşmam ve gerçekleştirmem gereken işler var. Önce çıtayı yükseltmek istiyorum. Buraya turistik gezi yapmaya gelmedim.Tesislerin odaları rezildi. Çarşafından dolabına kadar her şeyi yeniledim. Bundan sonra ben olsam da olmasam da bir sistem var. Hedefimiz birinci lig.

Tanju Çolak'ın, futbol oynadığı dönemlerdeki fırsatçılığı Almanların Gerd Müller'ine benzetilirdi...

Bize kötü davranıyorlar,ehe!/ Bize hiç **acımıyorlar**,ehe!/ Kahvelerini içiyorlar, ehe!/ Bize hiç vermiyorlar,ehe! **Güney AfrikalıTaş Kırıcılar** Beni bu halimle kimse kabul etmez **Cezmi Ersöz** Çıkın; küçük bohça... Ünlem! Konuşucunun duygusal bir **tepkisini** dile getiren korku, sevinç, şaşkınlık, acıma anlatan, çağrı, buyruk, yasaklama vb. belirten ve tek başına tümce oluşturabilen sözcük. **Dil Bilgisi Terimleri Sözlüğü**

ÖRDEK mevzu

Cezmi Ersöz'le sözleşi

Toplum giderek sevgisizleşiyor, saldırganlaşıyor, yabancılaşıyor. Bunun nedini ne sence?

Devletin ta içinde duran şiddete kadar varıyor iş. Çünkü oradan beslenmiyor bu karanlık. Oysa yaşanacak ne çok şey var. Gerçekleşmesini istediğimiz, inandığımız arzularımız var. Birbirimize kendimizi anlatmayı bile denemiyoruz artık. Çünkü ellerimize, dilimize yapışan yapaylıktan korkuyoruz.

Kelimelerin ve satıraralarının arkasındakileri anlamaya çalışıyorum...

Sözcükler kendilerinin dışında bütün anlamları zorluyor ama kendilerini anlatmıyorlar. Sözcüklerin içini keskin bir bıçakla açmak istiyoruz. Gerçekliğimizin uzağında dolaşıyoruz. Bunu kültürel bir geçmişe bağlıyor, bir kendi bulamama hali olarak görüyorum... Paranoyak korkularla yanaşıyoruz birbirimize. Yakınlaştığımızı sandıkça da uzaklaşıyoruz aslında.

İnsanın insanla ilişkisinin önündeki engel içten içe yaşanan şiddet mi sadece?

Öncelikle kullanılan dil varolan sorulara yanıt vermiyor. Şizofren bir kültür doğuyor. Bu kültür, dilin kullanımındaki bozukluğu yeniden üretiyor..Parçaları bütünlemeye çalıştıkca modern yapaylıklar çıkıyor ortaya.. Bir düşünün, aydınlar bile seslendikleri bireylere ve gruplara ulaşamıyorlar dilleri nedeniyle. Örneğin İslamcı yazar Ali Bulaç'ın dili seslendiği kesimin dili mi? Nekadar farklı. Orada bile bir kayma var. Garip bir seçkincilik, bir aydın edası insanların günlük yaşantılarının, hayatlarının dışında bir yerde kuruyor kendini. Sol tarafta ise hayali bir işçi köylü kimliği yaratılmaya, böyle bir kategori var edilmeye çalışılıyor. Geleceğe ilişkin düşlerimizin kırıldığını görüyoruz. Karton bir kimlik arayışı, illizyonist bir dil üretiyor.

İlişkilerin zemini de giderek daralıyor değil mi?

Birbirlerini bulamıyor insanlar... Kitle kültürü, sahte arzular, sahici hayatların yaşanmasına izin vermiyor... Ülkedeki kesintiler tarihi sınıfsızlaştırıyor... Onun için sanal bir toplum yaratılıyor. Kerameti kendinden menkul bir çok kimliklilik konuşuluyor. İnsanın kimliğini koruyarak içiçe geçişmesinin ürkütücülüğünden dem vuruluyor. Sorgulama alışkanlığımız giderek kayboluyor. Ama kendi içini kanatacak bir sorgulamaya da ihtiyacı var. Vicdanını ortaya koyacak bir sorgulamaya.

Bu kimlik kaymasının sevgisizliği doğurduğu söylenebilir mi?

Işığını, gözündeki pırıltıyı kaybetmiş insanlar bibirini çok kolay terkediyorlar... Sevgisizlik burada başlıyor... Minnet duymuyorlar... Anında bir diğerine geçebiliyorlar. Mukayese yapıyorlar. Çünkü sahici ve kendilerinin olan bir hayatı yaşayamıyorlar. Kullanılmaktan kaybetmekten, aşağılanmaktan korkuyorlar...

Sonra tam bir cemaat toplumuyuz.. Bu kadar korkunun yaşandığı bir memlekette bu nedenle bir Lorca bir Sartre çıkmıyor. Toplumsal alt yapı insanı, bilim, edebiyat gibi özel kaynaklarla beslenen zeminlerden uzak tutuyor... Dedikodu, cemaat toplumunun kendisini gerekçelendirmeye çalıştığı tek iletişim aracı oluyor. Bir diğerine rağmen herkes herkesin polisi.. Vicdansızlaşıyoruz. Oysa bu vicdansızlık Sivas'ta insanları yakıyor. Kullanılmayan vicdan donar... O katliamı yapan insanların donmuş vicdanı ile ilişkilerine sahtelik taşıyan insanların vicdanları arasında bir fark yok..

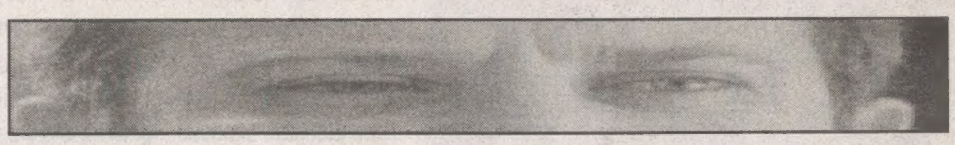

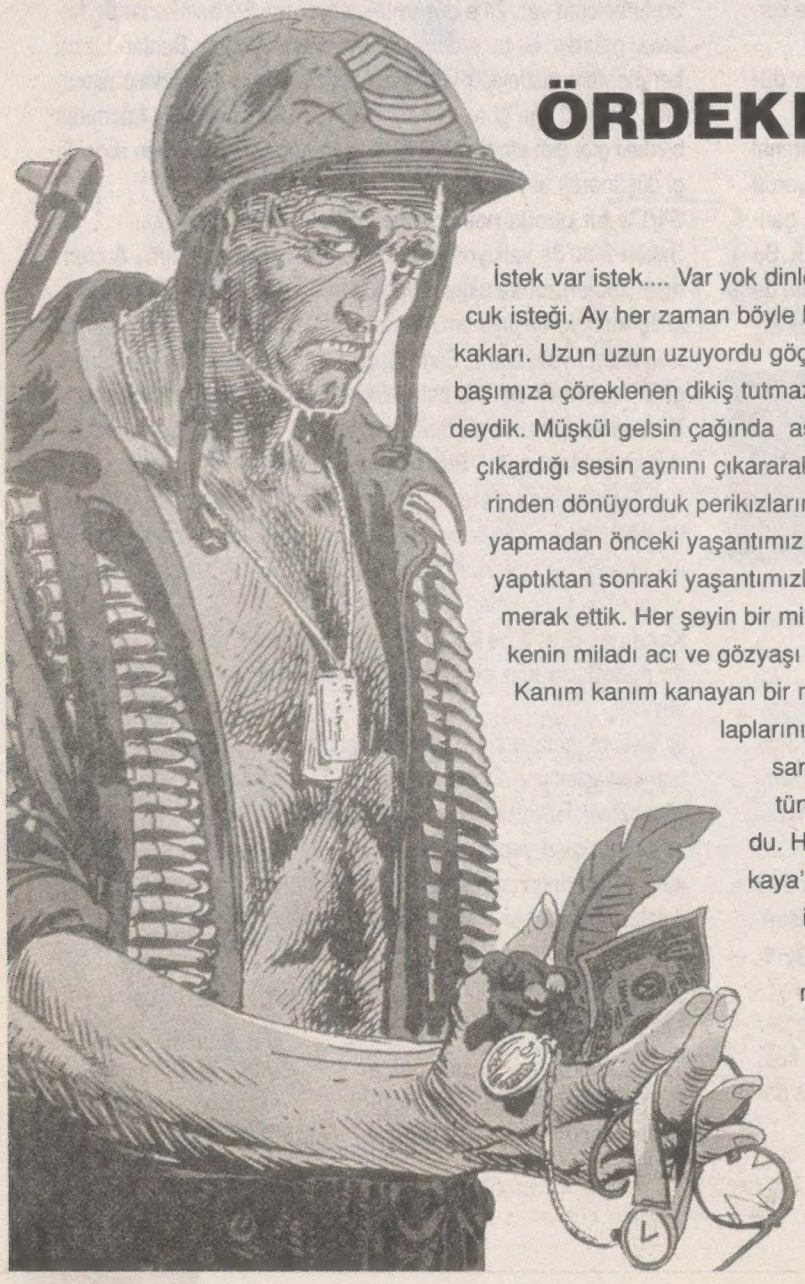

ÖRDEKLEME

İstek var istek.... Var yok dinlemez bir çocuk isteği. Ay her zaman böyle boyamazdı sokakları. Uzun uzun uzuyordu göç yolları ve biz başımıza çöreklenen dikiş tutmaz bir işin peşindeydik. Müşkül gelsin çağında aşk havarilerinin çıkardığı sesin aynını çıkararak gece ayinlerinden dönüyorduk perikızlarının. Bir dergi yapmadan önceki yaşantımızın, bir dergi yaptıktan sonraki yaşantımızla rabıtasını merak ettik. Her şeyin bir miladı vardı. Ülkenin miladı acı ve gözyaşı ile yazılıyordu. Kanım kanım kanayan bir milat, buzdolaplarının ve portakal sandıklarının üstünde tepiniyordu. Hükümet Çankaya'ya çıkıp çıkıp iniyordu. Handiyse hani olmazsa, yapamazsanız diyorum. Dergi yapmak üzereyiz. Aradan çıkaralım diyorum. Hee... Kabine hesabı diyorum. Yok mu? Olur. Yok olsun. Olsundu. Öyle oldu. Hala turluyorlar turlasınlar.

Sen şimdi ne istiyon onu söyle. Yok Abdurrahman Çelebi. Niye ööle adın? Adından mı korkuyon. Yoo ööle her yere... Zart diye adımı soruyon.. Yok yeni tanımışlarda n'oolacakmış da. Bu duruma viagra basılmaz hocam. Düşüstü bir durum bu. 'Sit'üstü değil.. Viagra çözmez bu sorunu. Bi kere bi insanın eline kalem değydi mi batıracak okka arar. Arar ööle. Fehat'ın kazması düşmez elinden. Adamın muhabirliğinden, geçmişinden sana ne. 'Sit'ecek geçmiş mi arıyon? Ne maalum senin geçmişinin bir 'sitim' üzerinde olmadığı...

Çocuklar eşyalarını taşıdıkları hakimin çekmecesinden 100 gram badem şekeri yürütmüşler... Ganimet bilmişler bademleri. Bademler güzel olur böyle durumlarda. Şirliyere girip çıkmışlıkları göze benzemişlikleri var. Badem deyip geçme. Şekeri de ööle güzel oluyo tabi. Kaç sayfa olacak? Nee? Haftalık mı? Sen deli misin hocam? Ne diyeyim anam ben sana. Başkalarının aklıyla tok yaşayacağıma kendi deliliğimle aç yaşarım. Kan içerim kızılcık şerbeti içtim derim. Kağıda sararım, matbaaya sararım, yazıya, cızıya sararım etraftaki manyak sürüsüne sarmam. Mesafe yaparım. Hissiyatımı esastan ve usülden korurum her şeyden önce. Hissiyatın usulü sizin yaşadıklarınızın esasına usulüne benzemez... Bakkal Salih'in bakkalından gofreti aşıran oğlana ne demeli? Gofretler kuzu gibi yatıyor rafta. Alır. Boşaltır rafları. İyi..

Türker Akalın ekonomik bunalımın insanların sit alanına yaptığı müdahaleden söz etmiş yeniyılın ilk gününde. Sınıf savaşımının nereden kurulacağı ya da yakın tarihte nereden kurulacağı, aldığı ve dahi alacağı biçimlere ilişkin bir dizi kelam etmiş. Zannediyor ki herkesin 'sitine' vuracak. Sit alanı bu. Bir noktasına bi şey vuramazsın. Yanlış örnekler veriyo, olayı yanış yerden kuruyo. Sit alanı olmaz. Daha serbest alanlar arayacaksın...

Sağa sola reklam vereceksin. Kağıt paraları pahallandı, dergi tjrajlarında düşüş var... kıl tüy. Bi sürü olur olmaz şey söylediler. 'İyi düşünüyon ama satmaz' dediler. Demiyesiceler. İnsanın karınağrısı varsa da alatamıyo. Başağrısı başlıyo çünkü.

YOKODA

İlkoda; Geniş camlar açık. Yatak, kitaplık var. Yatağa uzanıyor. Ben de üzerine uzanıyorum. Oda gidip geliyor. Ter içinde kalıyorum.

Oda: Penceresiz otel odası. Üç yatak. Biri geliyor pantolonunu çiviye asıyor, yatıyor. Sabah iki pantolonu da boşaltıyorum. Oda hınzır oda gülümsüyor PANTOLONODA.

Oda: Demir parmaklıklar var camda ayaklarımı ayırıp kayışlarla bağlıyorlar, bağırıyorum birazdan ağzımı da bağlıyorlar duvarları göremiyorum artık. Tavana bakıyorum. Tavanda çatlaklar var. Üç gün sonra odadan çıkarken duvarları görüyorum.

Oda: Askeri hapisane odası demir parmaklıklı(içeriden) 40 yataklı. Geceleri ışık açık. Başımı yastığa gömüyorum. Gidip geliyorum ter içinde kalmıyorum. Bir dizi sızı o kadar. Sabaha dayak yiyeceğiz kahvaltı gelince dayak yiyoruz.

Bababanne önodada. Ceviz arka odaya bakar. Bütün güzellikler gibi satın alınmış. Dağ delisi arka oda.

Kuzeye baktı Oda. Sovyetler Birliği'ne bakmadı Oda. Yıkıldığını da çok sonra öğrendi Oda, arka Oda.

Çocukoda, sosyalistoda, nihilistoda, anarşistoda, şairoda, benyalnızımodası. Arka odası.

Dedem arka odada saatli maarif Takvimi'ne bakar yırtar yaprağı saklar yeniden yırttığında eskiden sakladıklarına bakar zil çaldığında gözlerini kaldırıp bana bakar.

Pencereye asılan üzüm hevenginden değil arka odalar ekşidir. Fermante bir yatak odası.

Penceresi kuyu. Ne gözükür pencereden? Bir sahanlık sonra kuyu. Kuyunun önünde kilim, kilimin üstünde babaanne.

Dedem ölünce arkaodayı terkettim kuzeye bakan ve güneye bakmayan bir ev tutum. Aldandım acıktım içtim. Bütün umudum arka oda. Dam bir.

Oda: Sevgilimin yatak odası. Yerde yatak. İçinde sevgili. Odanın zeminin de tavanını da göremiyorum. Yalnızca onu görüyorum. Sevgilinin odasında oda yok. Bu odaların hiçbirinde oda yok. YOKODA.

Olağandışı anlarda hayat infilak etmez. Sürçer; hayatı sürçmesinden anlarız. Şiiri de içindeki mana sürçmesinden anlarız. Aksi halde -ne hayattan ne şiirden hiçbirşey anlamayız.(Cesetlerimizin toprağa karıştığı gibi şiirimizdeki mana da ruhumuza karışmalıdır..

İnsanın ruhuyla kıçı arasında tercih yapması gereken anlar vardır, insan bir şeyi tercih eder diğerlerini reddeder. Hiç bir şeyi tercih etmez her şeyi kaybeder. Tercih bir medya centerın pencere önü, kapı arkası, eşiği felan olabilir. Gider hassektör dergisi çıkartırsın. Adını ne koyarsan koy. Adı olur. Bizim de bi adımız var. Ördek. Su içinde kalıyoz. Badem şekeri çalan, gofret çalan, baklava çalan. Kımıl zararlıları artıyo. Suda kalmamak için bi ördeğin *ol*sa kötü mü olur. Tutunur batmazsın... Ördek..

Bi güzel yerimiz var. Galatasaray Lisesi'nin hemen arkasında... Bi sürü insan elinde kalemi kaadı çıkıp geliyo ve oturuyoz muhabbet ediyoz. Nası bi dergi gibi ööle boktan püsürden konuşuyoz. Bazen matbaada rehin kalıyoz. Çoğun havada bulup tavada yiyoz. Öööle yapıyoz. İçimizde iki üç yabancı dil bilen de var racon kesen de. Hem 3.30'luk Quark falan biliyoz. Bi sürü bok püsüre aklımız eriyo. Bodelair'e de takılıyoz Neyzen Tevfik'e de.. Ankara'dan İzmir'den bi dolu yazı cızı geliyo. Gönüller bir olmuş. Samanlık dergi bürosu. Dedik ya Ferhat'ın kazması düşmez elinden.

Dostlukla....

SANAL ÖRDEK

Sanal Ördek Mizah Dergisi
Akif Kurtuluş, Fatih Altınöz, Tolga Çandar, Cem Sancar, Tarık 2000 Ziyad, Hakan Dilek, Sezai Sarıoğlu, Süralp Kuşoğlu, Yalçın Tosun, Birdal Tezer, Mesut Kara, Tanju Çolak, Okan Dilek, Bidicep Ertan Aydın, Adnan Öztürk,
8 Ocak 1999 Cuma
Yıl: 1
Sayı: 1
İmtiyaz Sahibi ve Yazıişleri Müdürü: Serpil Kaya
Adres: Hayriye Caddesi, Çorlu Apt. No: 3/2 Galatasaray/İstanbul
Tel/Fax: (0212) 292 02 07-08
Film Hazırlık: Çağdaş Grafik
Baskı: Ilıcak Matbaacılık A.Ş.-İstanbul 0212 880 40 77
Dağıtım: Birleşik Basın Dağıtım A.Ş.
Yurt İçi Abone Bedeli: 9.000.000 6 Aylık Abone Bedeli: 4.5000.000

"Aslolan yaşamdır, beni unutma Hatçe"

YÜKSEL IŞIK

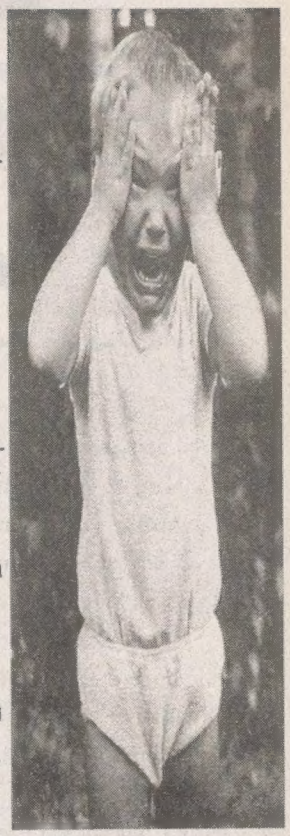

Türkiye, dünyanın en komik ülkesi! "PKK ve RP birdir" diyen Çiller, RP ile kader birliği etti. "Çeteleri çökertmek benim boynumun borcudur" diyen Yılmaz, çete kasetleri tarafından "çökertildi", "İstikrar" diyerek darbe yapanlar, istikrarsızlığa davetiye çıkardı. Hiç bir zorlamayla karşı karşıya kalmadıkları halde, bir gün "Kürt realitesini tanıyoruz" diyenler, bir başka gün, "çakıltaşı" edebiyatına girişti.

Kısa bir anımsatma işimize yarayabilir. DYP-SHP (CHP) koalisyonu büyük bir tantanayla kurulmuştu. Dört yıl süren bu koalisyon sona erdiğinde, herkes bir "ohh" çekmişti. Zamanından önce yapılan seçimlerin ortaya çıkardığı tablo, **"beterin beteri var, haline şükretdostum"** dedirtecek sonuçlar üretti. Önce **"düşman kardeşler"** ANAYOL'u, sonra birbirlerini **"PKK'den daha tehlikeli"** görenler REFAHYOL'u, ondan sonra da Yılmaz ve Ecevit, **"tencere kapak"** misali ANASOL'u kurdu. **Sanal Ördek**'in, vahşi kapitalizmin kirlettiği bu fani dünyada kendisine uygun ortamlar aradığı bu günlerde ise yeni hükümet arayışları en az sayısal loto kadar revaçta.Üç yılda üç hükümet kuruldu; üçü de, hükümet edebilmeyi beceremedi. İkincisinden sonra hemen seçim dayatması yapıldı. **"Kot pantolonlu genç liderler"** arasında yapılan anlaşmaya göre, ANASOL Hükümeti Ocak'99 başında istifa edecek ve 18 Nisan'daki seçimlere tarafsız bir başbakanla gidilecekti. Günler günleri, aylar ayları henüz kovalamaya başlamıştı ki, ANASOL Hükümeti'ni kurmaya iten nedenler, varlıklarını şiddetli bir biçimde yeniden hissettirmeye başladı. Meğerse "bir arpa boyu yol" bile gidilememiş. İlk günlerin heyecanıyla ve "cennetten çıkma dayağın" yüzü suyu hürmetine sekiz yıllık zorunlu temel eğitim yasası dışında. O da çıkaranların başına dert açtı. Sözkonusu yasayı bahane eden şeriatçılar ortalığı birbirine katmak istedi.

Ancak örgütledikleri tepki toplumda büyük destek görmedi. Yaz sıcağının rehavetiyle nadasa bırakılan şeriatçı eylemler, okulların açılmasıyla birlikte, bu kez türban sorunu çevresinde yoğunlaştırıldı. Bir kaç ay önce İmam Hatipleri bahane eden görünmez el, şimdi de meseleyi türbana kilitledi.

Şimdiki eylemleri, "inanca saygı, düşünceye özgürlük" teması etrafında gerçekleşiyor. "Binlerce kefensiz yatanı" düşünün ve soganlarının çarpıcılığına aldanmayın! Ne diyordu Refahlı Ceylan? "Seni Cumhurbaşkanı yapacağız dedik, herif hoşafa döndü!"(*) Ne diyordu Turabi? "Azıcık kirlenmekte hiç bir beis yoktur."(**) Düşünceye özgürlük konusunda ne düşündüklerini, en iyi "aydınlık için..." eyleminde göstermişlerdi. Sessiz çoğunluğun çığlıkları. "Hocaefendi Hazretleri" tarafından "fesat" olarak adlandırılmış, Adalet'in terazisini elinde tutan Kazan Efendi ise "mum söndü oynuyorlar" diyerek, "düşünceye özgürlük"ten ne anladıkları göstermişti. İsmail Beşikçi'yi, Yaşar Kemal'i, Eşber Yağmurdereli'yi anımsatmak bile gereksiz!

Kısacası onlar için "her yol mübah!"

Ya Bursa Valisi Taşanlar için söylediklerine ne demeli? Güya Vali "ölecek" de "İmamın önüne gelecek". Şeriatçılar da hesabı böyle alıyor demek ki!

Vah ki vah!

Biraz duğulu toplumların kaderciliği, biraz 12 Eylülcülerin bellek silicilliği yüzünden "yurdum beşerlerinin" hafızası iki defa "nisyan ile malul" olduğu için anımsatmak isterim. Taşanlar, şeriatçıların karşısına çıkmadan örnce, "emekçiler burada, delikanlı nerede" sloganını üne kavuşturdu. Çünkü o gün, şimdilerde "Bursa'nın ufak tefek yolları"nda gokkoz(***) lanarak gezen sayın Vali emretmiş ve emekçiler saldırıya uğradıkları gibi, gözaltına da alınmışlardı.

Dlur a, **"başa gelen çekilir."**

Emekçiler başlarına geleni çekmişti ama eylemin ertesi günü ılımlısından radikaline kadar bütün İslamcı basına göre. "memurlar olay çıkarmış, polisin sağduyulu davranışı olayların büyümesini önlemişti". İslamcı **"bir kısım medya"** emekçilere kulağını tıkadığı gibi, hilafı hakikat haber yapmıştı.

Ne Taşanlar'ın "delikanlılığı" ne de bahse konu "bir kısım medya" nın uydurmaları, kamu emekçilerini susturmaya yetmedi. Çünkü emekçiler yaşayarak öğrenmişlerdi ki, kim susuyorsa sıra ona geliyordu.

"İnanca saygı"ya gelince... Türbanı bir simge haline dönüştürerek, "inanca saygı" sloganını kullanan şeriatçıların bu konuda da sicilleri kötü! En ılımlısı olarak lanse edilen Kutan bile, kşla göz arasında farklı inanca sahip olan alevileri **"sapık"** olarak adlandırmadı mı? Yirmi yıl önce Maraş'ta alevilere ait ve işyerlerini tahrip edenler, **"Tanrı Dağı kadar Türk, Hira Dağı kadar Müslüman"** değiller miydi? Yahudilere ve Hıristiyanlara yapılanları hiç görmüyor, zaten bu siyasal partiler blokuyla şeriat tehlikesini atlatmak, deveye hendek atlatmaktan zor!...

Sorun, yalnızca şeriat tehlikesi olsa, gönderirdik Hakan Şükür'ü Juventus'a, "buna da şükür" diyerek işin içinden çıkabilirdik.

Meğer biz, perdelerini, bir güzel kapatıp treni gidiyormuş gibi sallamayla uğraşırken, memleketin her yanının çeteler sarmış! Susurluk deryada damlaymış meğer. Meğer bu alanda da **"beterin beteri var"**mış! Kasetler, ifşaatlar, itirafların yol açtığı hızlı görüntü akışı, neredeyse izleyenleri şaşıya çevirdi. Ve nihayet kasetler içinde **"korkmaz"** bir kaset **"kot pantolonlu genç bir lider"**i harekete geçirerek, ANASOL Hükümeti'nin ipini çekmesine vesile oldu.

Hükümeti yıkanların farkedemediği bir şey vardı ki, o da bir kaç ay önce ısrarla seçim isteyen **"iyi saatte olsunlar"** artık seçim istemekten vazgeçmişlerdi. Yeni tabloyu gören **"iyi saatte olsunlar"** ın vardığı karar tam bir kara mizah örneğiydi; **"seçimler mutlaka ertelenmeli!"** Kısacası, **"çizdim oynamıyorum!"**

Memleketin hal ve ahvali böyle! Benim olup bitenlerden anladığım şu ki, egemenler artık yönetemiyorlar! Ne zaman, **"yönetenler artık eskisi gibi yönetemez durumda"** denilse, tecrübeyle sabittir ki, **"bir gece ansızın"**, davetsiz misafirler tarafından, uykudan uyandırılma vakti yakındır. Sözüm, **"bir gece ansızın"** davetsiz misafir istemeyenlere.

Durum vahim!

Peki yönetilenler ne alemde, onlar bu vehametin farkında mı? Hala **"eskisi gibi yönetilmek"** istiyorlar mı?Yani "aslolan yaş mak diyecek takatleri var mı?

Varsa eğer, onlara büyük usta Nazım'ın çığlığıyla sesleniyorum:

"Aslolan yaşamdır, beni unutma Hatçe."

Notlar

(*) Bu ifadeler, kapatılan RP Ankara milletvekili Hasan Hüseyin Ceylan'a ait. Ceylan'dan öğreniyoruz ki, Aydın Menderes, "Cumhurbaşkanlığı teklifini duyunca hoşafa dönmüş,"

(**) Sudanlı İslamcı lider Turabi'nin sözleri için bkz. Yüksel Işık, Siyasal İslam ve Sendikalar, Öteki Yayınevi, Ankara, 1996.

(***) Gokkozlanmak, Erzincan yöresinde, kabadayı tavırlar takınmak anlamında kullanılan yöresel bir deyim.

karmaşa

ALTAY MARTI

Alışkın olmadığım sokaklarda, hep şaştığım bir tedirginlikle yürüyorsam hala, suç geçen zamandadır. Birlikte eskimiş, bedenleri kavruklaşmış, yüzleri kırışmış, öteki hayat insanlarının rahatlatıcı, güven verici seslerini yitirmemdendir.

Benden önce de varolan bir tuhaf melankoli enikonu yıprattı gövdemi. Gülüşüm kurda kuşa yem oldu. En sevmediğim şey ise unutkanlığım. Acıyı unuttum mesela. İnsanı büyüten, vareden, ışıkların en üzerine çıkaran acı, hayatımdaki tesirini kaybetti. Şimdiki çırpınışımı başka türlü açıklayamıyorum.

Eski bir eşya kadar bile değerimin olmadığını zannettiğim zamanlar çoğaldı. Yararsızlık feci bir şey! Paylaşmaktan eskisi gibi hoşlanmamak, telaşa yenik düşmek, isyanı hor görmek... Bunlar çok yaralayıcı.

Onca hayata tanık olmak, o hayatlara hastalıklı da olsa bir sevgi duymak bile başdöndürücüydü zamanında. Hoşlandığım bir sahtekarlıktı. Şimdiyse sancısını hatırlamak bile istemeyen kalbimin gülünç atışlarına tahammül etmek zorundayım. Neden? Neden?

Bundan sonraki hayatımı bir mahzende geçirmek istiyorum. Işık olmasın. Telaş, bunaltı, karabasanlar, güçsüzlükler, kalabalıklar olmasın. Çıplaklığımı sevebilmeliyim. Canım istediğince saçmalayabilmeliyim. Her an bir karanlıkta eriyip gidebileceğimin farkında olmalıyım. İnsan ölüme, bunun haricinde hiç bir şekilde tahammül edemez. Esrarengiz yok olmalar, ilk kez ne zaman takıldı aklıma? Hangi hatıralar ele geçirmişti bedeni mi de, oturup sessizce ağlamıştım ve infilak eder gibi bağırıp çağırıp, çok gizli kaçış planları yapmıştım? Ne zaman?

Caddelerde gecikmiş ölümlerinin avuntusuyla yaşayan ve kırmızı ışıkta durup, yeşil ışıkta kasırga gibi karşıdan karşıya geçen insanların arasında daha ne kadar mutlu ve müreffeh bir canlı rolünü oynayacağım? "Ya istikrar, ya ölüm!" dönemin de değil miyiz? Şuncacık bedenimiz her gün sokak ortasında kıvranır da, tarihi niye hep ötekiler yazar?

Adını bilmediğim çiçekleri koklarken bile basit bir merakım vardı. Gökyüzü bazen delikanlı bir maviye keserdi; sevinirdim. Yağmur bazen çok iyi niyetli olur, güneş bir anne gibi doğardı. Sessiz ve puslu bir gecenin yarattığ ürperti bile sırf varlığımı çok iyi duyumsadığım için hoşuma giderdi. Artık ne gece kaldı, ne gündüz! Şimdi sadece zaman var. Bir an önce defolup gitmesini, geleceğe çok umut bağladığım için bir an önce geçmesini istediğim bir zaman.

Evlilik törenlerinin, sünnet düğünlerinin, resmi ve dini bayramlarda yaşanan yapay barışların asla teskin edilemez, asla tahammül edilemez, sulugöz, miskin ve paçalarından hüzün akan bir insanı olarak bana doğumgünü kutlamak haram. Hiçkimse beni ufak bir hediye paketiyle yola getiremez, çünkü varoluşu çözdüm. Doğa, Tanrı, sınıflar savaşı ve ekmek mücadelesi üzerine çok düşündüm. Büyük sevinçlerin peşindeyim. Yaa!

Yaşam elbette çok küstah ve bir karmaşa, fakat insan ondan çok üstün, çünkü karmakarışık. Biraz daha zamana ihtiyacımız var. Ellerimiz henüz yeterince hırpalanmadı. Yorgun değiliz.

Abdurrahman Çelebi
İşkembe-i Kübra
Telefon- 007
Fax-008
İ.mail acele. bi. com. tr
Postacı: İzzet
Posta Güvercini: Gaspar
Kızıldereli Dumanı: Üç büyük bi küçük

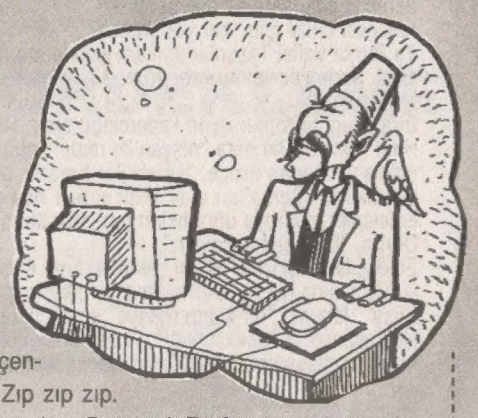

İftihar Ettim

Etiler'de bir bar açılışına davetliydim geçende. Girdim ki içeri zımba zıp zıp dolu. Zıp zıp zıp.

Nezih bir ortam, leziz insanlar, geniş bir salon. Barın adı **Barbara.**

Nasıl? İsmi beğendiniz dii mi? Ben böyle çok bar ismi buldum. Mesela **Baretta**. O'nun sahibi de arkadaşımdır. "Müşterilerim daha çok mafyanın sevilen isimlerinden olsun istiyorum." deyince dayanamayıp Baretta'yı patlatmışım. Baretta'yı değil canını, ilham geldiğini kastediyorum.... o manada yani... Bizim ki tabancaları girerken vestiyere bıraktırıyormuş. Bambaşka bir ambians. Ben, hedef kitlesine ya da ya da barın yerine göre çok güzel bar isimleri bulurum. Bir arkadaşım Bodrum Gümüşlük'te bir bar açtı. Adını **Kumbar-a** koydurdum. Şimdi buradaki espriyi anladınız tabi. Son harf serbest. İkinciyi açınca 'a' çıkacak 'b' girecek; **Kumbarbi**. Erzurum Palandöken için önerim. **"Atabarı"**. Hayır, geliyor, tutamıyorum... Neyse, Barbara'da yedik içtik. Bi baktım arabaların en garibanı Cherokee Jip. Son model BMW'ler, Mercedesler ve daha neler neler. Böyle bi de ayışığı vardı ki, bak çelik cantlara saç tara. Sibersüper bir ortam. Valla o dakika mest olmuş, bizim şöförü unutmuştum. Şu fukara edebiyatı yapanlara aklım hiç ermiyor. Memleketin sade bi yanına bakıp atıp tutanların hareketinde kasıt ararım arkadaş. Olmaz yani. Hayır, "Sizin amacınız nedir kardeşim?" diye sorarlar adama bi yerde yani.

Nice Yeteneklere Var

Bir okurumdan mektup aldım. Sekreterim enteresan bulmuş, getirdi. Çok güzel şiirleri var hakikaten. Ben okudum, çok beğendim. Bazı düzeltmeler yaptım tabii. Tek tük mantık hataları vardı, ama o kadar olacak, normaldir. Gerekli yerlere talimat verdim, kitap halinde basacaklar. Çocukta bir sevindi bir sevindiki sormayın. Mutluluktan kahkaha krizine girdi garibim. Hayır, böyle yeteneklerin elinden tutmak gerek. Bizim yaptığımız da bu bi yerde. Ne o öyle entel entel bissürü laf yaz arka arkaya... Neymiş? Şiir.Bırak canım Allahını seversen. Geçtii, geçti ortık o devirler. Türkiye uyandı artık. Eğriyi doğruyu ayırtetmeyi öğrendi bu millet. Şimdi buraya bu güzel şiirlerden birini bir dizesini alıyorum; "Artık demir almak günü gelmişse zamandan/Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan." Şimdi burda şey var tabii. Demir zamandan alınmaz limandan alınır. Orasını düzelttim. Çocuk da hak verdi garibim.

Bi Saat Güldüm

Dün gece gene çok güldüm. Bir fıkra anlattılardı, neydi unuttum. Saat tuttum, bi saat gülmüşüm. Bir fıkraya bu kadar gülünür mü? diyorsunuz. Hay siz çok yaşayın e mi.

Sayın Trafik Amirim Hilmi Bey. Dikkat Dikkat!

Dün sabah arabada gidiyordum. Köprüden hani Levent ayrımına gelmeden önce bir tümsek vardı. Burayı da bir türlü düzelttiremedim ya... Neyse işte tam onun üstünden hoplamışız. Bir araba geldi, böyle arkadan... sokuldu sokuldu... "Kardeşim geç git!" Yok gitmiyor. Şöföre dedim; "Oğlum çalsana korna." Çaldı çocuk. Vay efendim vay efendim sen misin çalan. Sellektör yaparak sollamaz mı seninkisi. Tretara çıkacağız, santim kaldı. Dayandık kornaya. Çocuğa emir verdim o da dayandı yani. Baktım yavaşladı seninki, eliyle de böyle hareket yapıyor, "Dur" diye. Bizim çocuk biraz pimpiriklendi. Bu çocuğu da aldım adam edicem diye nato kafa, nato mermer, ödleğin teki. Dedim; "Çek çek" dedim "sağa." Durduk. Herif de durdu. Baktım indi geliyor. Hiç istifimi bozmadım. Geldi geldi... Bizimkisine bir tekme. Çocuk golf topu gibi yolun öteki tarafındaki çukura yuvarlandı. Sonra? Sonrası ne olacak canım. Herif beni anında tanıdı tabi İşdte özürler mözürler... Yalnız burada bir şey söylemek istiyorum. Sayın Trafik Amirim Hilmi Bey. Bilirsin seni severim. Bu köşede de çok yazmışlığım var. Şimdi söz konusu arabanın plakası 34 ile başlıyor, adam bi doksan boylarında böyle izbandut gibi bir şey. He... pos bıyıklı... Sarı araba..sarı... Markasını söyemeyeyim. Reklam olmasın. Hayır genel müdürünü tanırım. Geçende aradığımda yok dedirtti. Herif iri, kesin bir sabıkası vardır, yüzünden belli. Onu diyorum he... bi aldırıp azıcık. Bak bizim şöför karate öğrenince amenna, ben bi daha aldırıp bi posta daha ıslattıracağım. Bir de şey... Aslan başı bende kaldı da. Hani verdiğim ipuçları yetmezse diyorum. Benim dişci buldu. Ön dişlerimin arasında kalmış.

Günün Sözü

Kırmızı yandı dur. Yeşil yandı geç. Selektör yandı topukla.

Ben de Hindi Yedim

Aslında hindi etini çok hazzetmem, ama bizim Amerika'da okuyan büyük oğlan Abdurrahman 2 burada diye, annesi ısrar etti, birlikte yedik. Hanım bir de çam ağacı almış ki büyük, böyle. Bu arada hepinizin geçmiş noel bayramını kutlarım sevgili okurlarım. Mübarek olsun.

DÜŞLER SOKAĞI

Kuyruğu Tutunca

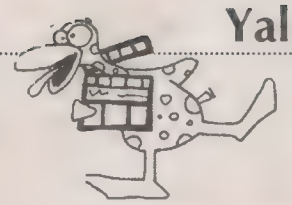

Yalçın Tosun

Bir eski hikayeyi kendi karakteristiği içinde vermediği için oklar TurgutYasalar'a çevrildi. Eski 68'li Tuğrul Eryılmaz medyanın cicili ekinden Kürkçü ile birlikte seslenmiş. İkisinin de sesi bayağı gür çıkıkyor. O kadar ki sesleri kulaklararımıza kadar geldi. Biz de hemen Ördek'in Sinema İşleri'ne bağlandık.. Hani kulak olarak.. Önce Yasalar'a sorduk. Ne yaptın sen? diye. O da ne yaptığını anlatmaya çalıştı...

Film, ismini bir Afrika atasözünden alıyor. "Leoparın kuyruğunu tutmadan önce biraz durup düşünmelisin" şeklinde deşifre edebileceğimiz bu atasözünü neden filmine isim olarak seçtiğini soruyorum Yasalar'a:

"Leoparın kuyruğundan kastım şu; leopar öyle meret bir hayvandır ki kuyruğunu tutmadan önce bir daha bir daha düşün, silah işine kalkışmak da öyle. Filmin çıkış noktasını silahı, olumlamayışımdan alıyor."

Yasalar böyle derken, plazalardan bazı sesler yükseldi. 68 kuşağından bir kaç gazeteci Yasalar'ı oldukça sert bir dille eleştirip, " leoparın kuyruğunu asla tutmayacaktı" dediler. Özellikle Radikal gazetesinden Tuğrul Eryılmaz ve eski Dev-Genç Başkanı Ertuğrul Kürkçü sinema sayfasının tamamında verip veriştiriyorlar Yasalar'a ve filmine.

Bu noktada eleştirilerin ne yönde olduğuna bakarsak, Eryılmaz sayfanın dörtte birini kaplayan yazısında, ilk olarak filmi görmeden önce Radikal'de bu filmle ilgili bir röportajın çıkmasından, sonra da filme ödediği paradan dolayı duyduğu üzüntüyü dile getiriyor. Ağır eleştiriler daha çok Ertuğrul Kürkçü'nün yazısında odaklanıyor. Burada da filmde her ne kadar gerçek değildir ibaresi olsa da, filmin Kızıldere'yi ima ettiğini, ancak filmin nesnesini tanımadığını,yönetmenin 3 yıl film üzerinde çalışsa da gerekli araştırmaları yapmadığını söylüyor ve yazıdan da en çok filmdeki gençlerin, idam cezasına çarptırılan arkadaşlarını kurtarmak için silahlı bir eylemle Amerika'lı bir askeri kaçırışlarındaki acemilikten, naif tarzdan gocunduğu anlaşılıyor.

Eleştiriler bunlarla sınırlı değil elbette. Ancak objektif, olduğu gibi bir değerlendirme yapabilmek için Yasalar'dan ve filmimizden de biraz bahsedelim.

Yasalar eski bir TSİP üyesi, 1980'den sonra 26 ay hapis yatmış, lise yıllarından sinemaya sevdalı, hapis sonrası tek yapabildiğinin yazmak olduğunu farkedip reklam sektörüne bir şekilde girmiş, bu sektöre dayanamayıp, artık yıllardır ertelediği ve düşünü kurduğu filmi çekme zamanının geldiğine kanaat getirip kolları sıvamış bir adam. Filmini çekmek uğruna borç harç edindiği kısıtlı bir bütçeyle son zamanlarda dikkatleri çeken, "Yeni Sinemacılar"ın da desteğini alarak işe girişiyor. İmkansızlıkların insanı yaratıcılığa ittiğini düşünüyor, maddi sıkıntılardan bahsederken. Filmin tamamlandığını ama borçların hala durduğunu, her şeyi bırakıp böyle bir serüvene nasıl girdiğini, oyuncuların filmden beş kuruş almadıklarını, hem borçları hem onların haklarını ödemek için filmin iş yapması gerektiğini anlattı sonra. Bu arada filmin son Antalya Film Festivali'nde en iyi senaryo ödülü kazandığını da es geçmeyelim. Acaba filmin ticari olması ne kadar önemli Yasalar için?

"Ben zaten politik bir film yapmakla, oyuncuları tanınmamış insanlardan seçmekle,f ilme hiç kadın oyuncu koymamakla, kaçma kovalama sahnelerini Hong-Kong usulü çekmemekle bir sürü ticari riski almış vaziyetteyim" derken yine de bir umut barındırıyor içinde. Bir durum değerlendirmesi yaparsak karşımızda 78 kuşağından bir solcu var, hapse girmiş çıkmış ,sonra çoğu eski solcu gibi reklam sektöründe çalışmış ama bunu yaparken sanki hep bir kaçış yolu aramış, sonunda anlatacağı şeyleri yıllarca içinde saklamanın sıkıntısıyla terketmiş reklam dünyasını ve bir film çekmiş.... Evet asıl kıyamette bundan sonra kopuyor. Yukarıda güncel diye ikisini aldığımız bir çok 68'li gazeteci Yasalar'a, en büyük günahı işlemişcesine yüklendiler. Acaba Yasalar ne düşünüyor bu eleştiriler hakkında?

Öncelikle iyi bir film yaptığını düşünüyor Yasalar. İlk aşamada filminin film olarak eleştirilmediğinden dem vuruyor. ilk filmini çekmiş bir yönetmenin heyecanıyla filminin analiz edilmesini, eleştirilmesini istiyor, filmden çok anlattığı şey üzerinde söylenen eleştirilerin çokluğu biraz sıkıyor canını.Bunun yanında, oyuncuların da eleştirildiğini söylüyor.

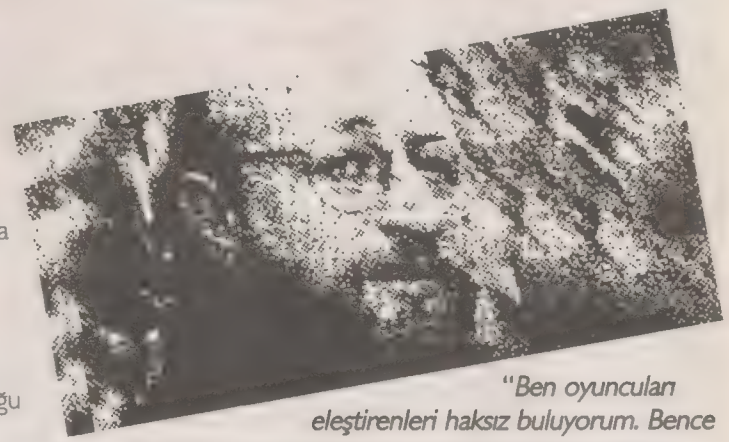

"Ben oyuncuları eleştirenleri haksız buluyorum. Bence filmdeki oyuncuların değil karakterlerin acemiliğini sindiremiyorlar içlerine. Ama ben iddia ediyorum ki öyleydi o adamlar"

Filminin, bir dönem filmi olduğunu kabul ederken; anlatılanların gerçekle bir ilgisi olmadığını, filmdeki olayların tamamen kurmaca olduğunu da ileri sürüyor. Bunun yanında özellikle Kürkçü ve Eryılmaz'ın eleştirilerine bakın nasıl yaklaşıyor?

Yasalar her iki yazarın tavrını da resmi tarihçilerin hoşgörüsüzlüklerine benzetiyor:

"Benim düşündüğüm gibi düşünmelisinden yola çıkmış, eleştiri yapılmaz" derken Eryılmaz'ın Radikal'de daha önce çıkan röportajdan hayıflanan halini de sansürcü bir yaklaşım olarak gördüğünü söylüyor. Ayrıca filminin bir dönem filmi olduğunu,olayın tamamen kurmaca olduğunu, filmin içinde bulunduğu silahı olumlamayan siyasi gelenekten kaynaklandığını yineliyor. Bu arada filmde ODTÜ'nün lafının geçmesinin Kürkçü'ye veya Kızıldere olayına bir gönderme olmadığını, yazarların yaptığının öküz altında buzağı aramak olduğunu belirtiyor Yasalar.

Sonuç olarak iki taraf var bu tartışmada. Bir taraf plazalarında rahat, geçmişlerinin peyaz perdedeki, onların tabiriyle eblek gençlerde yansıtılmaya çalışıldığını düşünerek, günah çıkarırcasına bir sahiplenmeye girişiyorlar. Bunu yaparken de Yasalar'ın filmini Alan Parker'ın Gece Yarısı Ekspresi'ne benzeterek eleştiriyorlar. Belki bu denli ağır eleştirilerde bulunarak kendilerine bile itiraf edemedikleri şeylerden biraz daha kaçabileceklerini sanıyorlar. Eryılmaz, "Bir reklamcının elinden çıkmış olduğu için, gerçeğin ve yaşanmışlığın fütursuzca çarptırılması" diye nitelendirebiliyor rahatlıkla filmi. Kürkçü sarılıp kaleme hırsla dolduruyor koca sayfanın dörtte üçünü , indirgeyerek filmi beş meczubun manasız şeyler söylemesine.Diğer taraf masum mudur bilemem. Ama benim bildiğim yıllarca reklamcılık yapsa da herşeyden bir anda vazgeçip bir öykü anlatmaya karar verebilen bir adamın, var olduğudur. Yıllardır, küllendiremediği ateşi bir gün harlayıp, işinigücünü bırakmış, borç harç altına girmiş, her şeyi göze alarak bir film çekmiş ama bilememiş ki bu film sıkacaktır canını, ateşlerini çoktan küllendirmişlerin. Ona leoparın kuyruğunu asla tutmayacaktın diyenlere, Yasalar belki gülüyor bıyık altından, her şeyini koyarak inandığı bir işi yapmış olmanın **iç huzuruyla.**

Hatırlamak için harcadığımızdan çok daha fazla çabayı unutmak için harcıyoruz herhalde Ahmet Altan Azimle sıçıyorum taş aralarına Hakan **Lafız ve mana san'atları çok kere zekanın tabiat üzerindeki, değiştirici, tahrip edici hassalarından istifade eder Orhan Veli** İş başa düşünce bakmaz kuzuya Gaç guzulu ceylan,gaç avcı geldi .halk türküsü **Gecekondu yapanlar oy kullanmasın Tayyip**

KUŞLAR İYİ, ÇOCUKLAR PEKİYİ

Sezai Sarıoğlu

Ölmüş şair olur ki, Cemal-i Şiir değer...
"Kişi kendi yüzünü göremez"

Cemal Süreya

Onu en iyi tanımlayan; "Ne demiş uçurumda açan çiçek/yurdumsun ey uçurum" dizeleridir. Çünkü, ve/veya, hem/hem deo, böylece ülkesini ve ülkesinin uyağı olarak/kendini tariflemiştir... Ama onu ne okuması yazması olmayan devlet, ne de Boris Pasternak'tan bu yana"yeryüzünün ilk aşkıyız biz"diyen ihtilalciler anlamamıştır. Devlete sözümüz yok ihtilalciler kınanmalıdır.

Hayır! Soldan sola kırmızı itirazlar ediyorum; onu en iyi tanımlayan "yoksuluz gecelerimiz çok kısa/dörtnala sevişmek lazım" dizeleridir. Çünkü; ve/veya/, hem/ hem de, o, AŞK ile AHŞK arasında nice imla hataları yapmış Aşkiya'dır... Hayır evvelden ve sonradan itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan; "Öyle düzeltici öyle yerinde gericiydi ki sevmek" dizeleridir. Çünkü ve/veya, hem hemde, o, sevgiden öksüz, aşktan yetimdir ve bu nedenle onun lügatında, "sevmek ne uzun kelime"dir...

Hayır!... Esastan ve usulden itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan; "Biliyorsun ben hangi şehirdeysem/yalnızlığın başkenti orası"dır... Çünkü, ve/veya, hem/hemde, o, tutkularıyla, tutkulu aşklarıyla, yalnızlığını adlandırmıştır... Hayır dikey ve yatay itiraz ediyorum; onu en iyi tanımlayan; "Yine de sevişirken/kullandığımız her kelime/hırsızın devirdiği eşya." dizeleridir. Çünkü, ve/veya, hem hemde, o, bazı/bütün sevişmelerin yirmidört ayar yalan kelimelerinden...

Hayır! Doğudan ve batıdan itiraz ediyorum. Onu en iyi tanımlayan;"Senin kahkahanın boğumlarında/söz temiz değil(...) Sen ki bu şehrin eski tutarsızlarındansın"dizeleridir. Çünkü, ve/veya, hem hemde, o, şiir yoluyla kahkahanın boğumlarındaki sözü temizlemekle meşgul olmuştur.

Hayır! İçimden ve dışımdan itiraz ediyorum; onu en tanımlayan; "Zaman mı? Değil zaman/Akan zaman değil mesafelerdir.(...) Biz yeni bir hayatın acemileriyiz/Bütün bildiklerimiz yeniden biçimleniyor/Şiirimiz, aşkımız yeniden(...) Biz kırıldık, daha da kırılırız/kimse dokunamaz bizim suçsuzluğumuza"dizeleridir. Çünkü, ve/veya, hem hemde,o, kendiliğinden açan bir çiçeğin anafikridir. Hayır! Hayat Bilgisinden ve Hayal Bilgisinden itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan; "Barış demiştir ve güvercin tıkmışlardır boğazına"dizeleridir...

Çünkü, ve/veya, hem hemde, o, "Fırat suyu bütün bir bölgeyi/takma adlarla dolanmak/zorundadır" dizesinin de heveskarıdır. Hayır! Aşk dediğin haram olur, helal olunca o aşk olmaz diyerek itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan, "Aşklar da bakım istiyor öğrenemedin gitti" dizeleridir.

Çünkü, ve/veya, hem hemde, o, yüreğine iki nöbetçi dikmiştir, aşkı ve şiiri...

Hayır!devleti kınayarak itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan; "Söz gelimi okul kitaplarına girmez şiirim/ Bütün çocuklar anlar da" dizeleridir. Çünkü ve/veya, hem/ hemde ,o, diplomasını devletten değil çocuklardan ve kuşlardan almıştır...

Hayır mülkü ve tabuyu kınayarak itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan; "Kısaca o yılarda ben/ hayatım karışık bir çanta gibi/ iki kişiyi birden severdim/ karnemde bevinç bir aşk iki" dizeleridir. Çünkü, ve/veya, hem/hemde, o, başka bir yerde de "Kuşlar iyi çocuklar pekiyi" demeyi bilmiştir.

Hayır!Yaşasın aşk, yaşasın devrim diyerek itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan, "İşgalci bir aşk bu/samanlık sevişenin diyor/Başka bir şey demiyor." dizeleridir. Çünkü, ve/veya, hem/hemde, o, hem yıkıcı, hem bölücü., hem hain, hem yasadışı, hem soyguncu, hem kökü dışarda bir aşkın aşkiyasıdır...

Hayır! Aşkın özgül ağırlığından, mavinin kaldırma kuvvetinden itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan, "Sesinde ne var biliyor musun/uykusuz Türkçe var" dizeleridir. Çünkü ve/veya, hem/hemde o, aynı zamanda, "Yakındoğu'nun dallı İspanyolcası: Kürtçe"nin diyerek yedi kırlangıç yaşamış ve "üstü kalsın" diyerek Tanrı'yla toplu sözleşme yapmış nev-i şahsına münhasır oğludur...

Hayır! Gökkuşağı adına itiraz ediyorum, onu en iyi tanımlayan, "Renkleri tek tek alırsan hepsi birer tarikat." dizeleridir. Çünkü, ve/veya, hem/hemde, o, süslü ve çok renkli bir halkın içinden çıkıp gelmiştir...

İyi de yapmıştır. Yıldızlı pekiyi yapmıştır...

9.1.1990

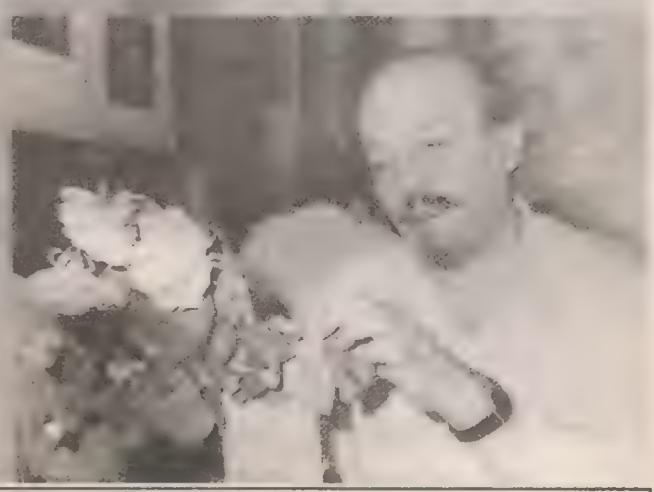

ÖRDEK

Erkek Dediğin - Landa Buzanca.. Bazı arkadaşlar türkülerimizi siyasi zannetti Zülfü Livaneli **İki sayıklama arasına bir günü sıkıştırıyorum Cezmi Ersöz...**Vatansızdık, yaralıydık Yılmaz Odabaşı...Çiller(Ikızler Burcu)'i ben ikna ederim...Bülent Ecevit (Ikızler Burcu) **Görecek göreceksin kendini o kırılan aynada , elveda deerkeen ben sanaaaason defaaa...Nilüfer** lingo lingo şişeler...**Yoh yoh E.Afşar**

PHiÇ YAZILAR

CEM SANCAR

Esrarengiz Bir Gece

İsmet Çelik'in anısına

Tuhaf bir geceydi. Öğleden sonra bilgisayarın başında arak şifreli internete öyle mel mel bakmıştım. İki çet, beş baggamın olayına girmiştim. Hiç bir bok olmamıştı. Birilerine tak off çekmiştim, birilerine daha büyük güzellikler.
Her Türk kadar İngilizce biliyordum.
Yes pleas'i çoktan aşmıştık be abi!..
Uykum gelmişti...
Belimdeki yağlara karşı verdiğim savaş iki seksen uzamıştı. Sözde irade gösterip çöpe attığım ekmeği, bir güzel çıkarıp, bir tencere tavuklu sebzeye doğramış, diyetimin damına koymuştum.
Geğire, geğire pişmandım.
Göbeğimi görmemek için evde, badici yürüyüşü yapıyordum.
Yatıp, Raksı açtım. Fabrika sesliydi. Ama serinletiyordu. Kısık, uzun bir osuruk attım pencereye doğru. Daldım...
Tak, karşımda televizyon ekranı! Altın çerçeve gözlüklü, jön parlaklıkta bir oğlan konuşuyor, son sözlere yetiştim:
Sezen Aksu çocuk düşürdü. Az sonra...
Hassittiiir. Ulan bunu kaçırmayayım dedim kendime. Gittim. Sıkı bir votka-portakal yaptım. Sodalı, bol buzlu. Buzlar nasıl da parlak ve çıtır çıtırdı.
Sezen Aksu da seri yumurtlayan bir **alien**'di sanki. Yürürken yumurta serpiyordu oraya buraya. Yumurtalar kozalanıp, şarkıcı oluyordu. Aynı dizayn bin Sezen...
Güneydoğu'ya tüy kondursalar, Sezen çağrılıyordu haberlerde. Öyle gülüp duruyordu. Ne alakaydı? Anlamıyorduk. Elalemin herifleriyle birlikte oluyor, herifler tepemize çıkıyordu. Kameralar heriflerin götüne giriyordu. Bütün arıza kadınlar, bütün depresiv kadınlar Sezen dinleye dinleye geceleri çüklerimizi kesiyorlardı. Krizlere girip kapıya kamyon dayıyorlardı. Bütün evi boşaltıyorlardı. Dımdızlak kalıyorduk.
Psikyartlar dünya sağlık teşkilatına önermişlerdi:
"Marihuana serbest bırakılsın, Sezen Aksu yasaklansın."
Televizyon birden karardı. Ekranda korku filmlerinin kırmızısıyla bir yazı belirdi:
Dikkat televizyonunuza virüs girdi. Hemen tarayın!
Fırladım. Bu ilk defa başıma geliyordu. Anti virüs programımı zor bela, mutfakta, kimyonla tarçının arasında buldum. Çalıştırdım.
Ekran şöyle bir karıştı. Tık yok. Sonra karanlıklardan gri, siyah cübbeli dazlak kafalı bir herif yürüyüp geldi, tam ortada durdu. Elinde baston niyetine bir sopa, kulaklarında küpeler vardı. Kaşları dahil kafa cıscıbıldı. Diri ve ateşli, kara gözleriyle gülerek bana baktı. Dost ve tok bir sesle konuştu:
"Üç buçuk frenk züppesinin anti virüsü beni kesmez. Ben sana geldim koçum."
Sonra çöktü ekrana. Kirli ayaklarını burnuma uzattı. Koltuk altından bir boynuz çıkardı. Boynuzun içinden kuru bir yaprak ve tütün benzeri şeyleri kucağına koyup bir sigara sarmaya başladı. İki de bir de, kaş altından kahkahasını zor tutan birinin gıcık bakışlarını fırlatıyordu üzerime.
Şaşkınlıktan ve korkudan donup kalmıştım. Kendime bir çimdik attım. Kolum morardı. Aktarın, karaciğere iyi gelir diye sokuşturduğu ot mu kötü gelmişti bana? Şu baharat ve ayruveda tutkum bunu da mı yapmıştı? Zehirlenmiş miydim? Allahım! Ölecek miydim? Deliriyor muydum? Neydim?
-Korkmaaa, bi şey yok, okulda öğrendiklerini unut, akıllı olmayı bırak, hazzını kamçıla, sakin ol. Beklemeyi bil!
"Nesin sen ya", diye kekeledim herife.
"Hangi bilinçaltımın mahlukatısın, ne işsin ha?"
-Bilinçaltı filan, ortaokul psikolojisi. Çinko beyinli orta sınıfa özeniyorsun. Fani bu işler.
"Sen benim neyi ne kadar bildiğimi nereden biliyorsun bir kere, kimsin sen?" diye fısıldadım, lavuğa!
-Karabiberim! Ben niye sana geldim sanıyorsun? Sende bi şey gördüm ki geldim. Bu kadar alıngan olma! Mertebeni yükselt. Gururunun götünü iktidar koltuğuna oturtma....
Olacak şey değildi!
Oturmuş bir televizyon virüsüyle tartışıyordum, herif bana aleni sulanıyor muydu ne?
Karabiberim filan! Ne ayaktı ya?
Yüzüme asabı bozuk Robert de Niro havası verdim. En iyisi buydu. Sustu. Neden sonra, yavaşça ağzından dumanı odaya boşalttı. Esrarengiz bir koku kapladı odayı.
Sigarayı bana doğru, uzattı. Merakıma yenildim. Ekrana uzanıp sigarayı aldım. Fakat, koca sigara benim elimde birden çok küçüldü.
"İç" dedi. **"iç kötü birşey değil, buna kaygısız derler. Şamanların tedavisinde yeri vardır. İç."**
Durumum komik ötesiydi. Televizyondaki virüsün elinden bilinmedik sigaralar alıyordum. Virüsü dinliyordum. Baktım votkamın bütün buzları erimiş. Sonum kötü olacaktı. Biliyordum... Sigaradan küçük bir nefes aldım. Dumanı, tadı anlamak için içimde tuttum. Sonra üfledim. Acıydı.
"Senin sorunun ne biliyor musun?" Diye devam etti virüs adam.
"Bu osuruktan para kültürüne karşı gibisin ama, iş öyle değil! Dibine batmışsın aslında. Debelenip duruyorsun. Şimdi dinle beni!"
Yapacak bir şey yoktu. Kafayı iyice sıyırmıştım anlaşılan. Dinledim ben de...
"Az kala emik tasır ma eks mala et te sağ meli lamgag kıs zetam..."
Dedi adam. İyi mi?..Kulaklarıma inanamıyordum. Ne diyordu bu ya? Uzaktan kumandaya uzandım gayri ihtiyari. Sonra toparlanıp. **"Hiç bi şey anlamadım ki"** diye fısıldadım. Cavlak kafalı virüse. Ekranın kenarından ayaklarını çekti derviş kılıklı adam. Üstünü başını düzeltti. Sigarasının ateşini avcunda söndürdü. Elindeki sopasını yüzüme doğru salladı.
"Hatırla! Çok uzun yoldan gelir kulağının çekirdeği. Hemen anlamak öldürür adamı. Haddini bil. Hazırlan."
No'oluyo filan demeye kalmadan da devam etti:
"Hazırlan, dışarı çıkıyorsun."
-Ne olacak peki?
"İstiklal caddesine çıkacaksın. İskarpinlerin boyalı saçların afilli olacak. Siyahlar giyeceksin. Yürüyüşüne bir azamet vereceksin. Dans eder gibi yürüyeceksin. Orada Safran diye bir yer var. Oraya gireceksin. Kendine bir içki söyleyeceksin. Sert olacak. İki yudumda bitireceksin. Bir tane daha isteyeceksin. Ondan bir yudum alıp, etraftaki kadınlara bakacaksın. Erkekler gereksizdir. Sen kadınları bakacaksın. Hepsine gülümseyeceksin. Onlara doğru dans edeceksin. Sonra ben geleceğim ve sana sırların sırrını vereceğim. Yürü hadi."
Ne olacaksa olsundu artık. Çıkıp bir taksiye bindim. Safran denen yere ulaştım. Etraf çıtır ve kaymaklı kadayıf doluydu. Tadından yenmezdi!
Kadınlara baktım. Çok güzeldiler. Erkekler gerçekten de renksizdi. Gay'ler fena değildi. İkinci kadehin dibindeyken bitiverdi buz parçasının üstünde, yine o cavlak;
"İyi görünüyorsun. Güzeeel!... Tuvalete git, çöp tenekesinin altındaki kutuya aç." Dedi.
Yapalım bakalım, dedim kendime. Zaten kafam iyi olmuştu. Belki de daha huzurlu, daha ince bedenli ve daha az depresif olurum diye düşündüm. Belli mi olurdu? Fırsatları değerlendirmeliydim...
Tuvaletin kapısını açtım. Kağıt kutusunun altından, böğürtümü zor tutarak, siyah kadife üzerine kızıl işlemeli kutuyu çıkardım. İşlemeler 16. yüzyıl Selçukluydu.
("Ulan, şimdi, bunun içinden bi elli bin dolar çıkıyo mu?" diye aklımdan geçirmedim değil tabii!)
Neyse! Kutuyu dizlerimin üzerine koydum. Yavaşca açtım.
Bi baktım. Karşımda ben!
Kutunun içi ayna değil mi? Kadife kenarlı aynaların içinde paramparça bir ben. Dağılmış, şaşkın, bakıyor.
"Ulan," dedim, **"cavlak derviş! Bu eski kung fu dizilerinin bayat numarası. Saçmalık..."**
Tak tak kapı vuruldu o sıra. Donumu toplayıp -donumu ne zaman çıkarmıştım ya?- kapıyı açtım. **"Aman"** diyorum...! Dedim...
Dışarısı, zifiri sarı bir çöl! Sarıları güzel. Uzakta, çok uzakta, geçmişten gözümün ısırdığı bir takım karaltılar. Güneş; anamın rahminin parlaklığında. Kocaman iki göz eğilip bakınca burnumun ucundan.. Ödüm bokuma karıştı. Trak, kapattım kapıyı.
Tanrıyla gözgöze mi gelmiştim lan? Tuvaletler sırra açılan kapılar mıydı lan? Onun için mi bazıları, mesela ben, tuvalette ömrümüzün önemli bölümünü geçiriyorduk lan?
Klozete çöktüm. Herhalde abbas yolcu durumlardaydım. Kucağımdaki kutuyu avuçlarıma aldım. Kenarlarından güveler kemiriyordu. Güveleri tırnağımla ezdim.
Kutuyu açıp, aynaya bir daha göz attım. Hastiir! Yüzümün üzerine rujla şunlar yazılmıştı:
...artık beni yitirmeni ve kendini bulmanı istiyorum; ve ancak beni yadsıdığın zaman döneceğim sana...
İçim titredi. Rüya değildi. Bu işte bir keramet vardı.
Donumu bir daha topladım. Yüzüme soğuk su vurdum. Kapının tokmağını tuttum. Açtım...

ŞAİR, ÖYKÜCÜ, TİYATROCU, SİNEMA OYUNCUSU :

FİKRET HAKAN

Mesut Kara

Fikret Hakan, Türk sinemasının en "**baba**" oyuncularından, ilk starlarından biri. 1953 yılından bu yana neredeyse hiç aralıksız yüzlerce filmde rol almış ve film çalışmalarını bugünde aynı heyecanla sürdürüyor. Türk sinemasının duayenlerinden olan Fikret Hakan, sadece sinemacı da değildi üstelik. Şair, öykücü, tiyatrocuydu aynı zamanda. 1960'lı yılların dergilerini karıştıranlar onun için, "Türk sinemasının en entellektüel oyuncusu" gibi manşetlere rastlayacaklardır.

Müzeyi andıran evin kapısını 70'lik bir "**delikanlı**" açıyor. Konuşurken, heyecanlanırken, öfkelenirken oldukça genç bir adam vardı karşımda. 23 Nisan 1934 yılında Balıkesir'de doğmuş Fikret Hakan. Babası Gaffar Bumin Bey orada Muallim Mektebi'nde Edebiyat hocasıymış. Anne tarafı İstanbullu, fakat babasının memuriyetinden dolayı İstanbul'dan başka Anadolu'nun çeşitli şehirlerinde, Bursa, Eskişehir, Balıkesir, Çanakkale ve Gelibolu'da geçmiş çocukluğu. Babası daha sonra Dil ve Tarih Cğrafya Fakültesi'nde Rus Dili ve Edebiyatı okutmanlığı yapar. Fikret Hakan'ın sinema oyuncusu olmadan önceki adı da Bumin Gaffar Çıtanak'tır. Yazdığı öykülerine Bumin Gaffar diye imza atar. Fakat bir türlü sevemez bu adı. "Tatsız bir isim. Bumin Göktürk İmparatoru ama bu ismi pek bilmiyorlar, telaffuzu da zor. Çıtanak soyadını da hiç sevmiyordum zaten. Ne olsun diye düşünürken teyzem; 'Bumin Hakan eski imparator, madem kullanmayacaksın adını, Bumin Hakan'ın Hakan'lığını al, Fikret Hakan olsun' dedi. Fikret ismini de seviyorum çünkü o zamanlar Büyük Fikret, Küçük Fikret vardı, Fenerbahçeliyiz ya... Onlar bizim idol ağbilerimiz. Böylece Fikret Hakan diye bir adam çıktı. Babam imzalarını Gaffar Güney diye atıyordu fakat nüfus idaresine Güney soyadını tescil ettirmemiş, resmen alamadık. Başkası almış daha önce. Annem hemşireydi. 1961'de askerden geldikten sonra mahkeme kararıyla Fikret Hakan adını aldım. Kendi yarattığım bir insan oldu Fikret Hakan."

1950 yılında Güzelce Kasımpaşa Ortaoku lu'nda okurken "**Üç Güvercin**" operetiyle ilk kez sahneye çıkar Ses Tiyatrosu'nda. Taksim Atatürk Lisesi'nde okumaya başladığında Yeşilçam Sokağı'na da gidip gelmeye başlar. Bir gün Renan Fosforoğlu görür Fikret Hakan'ı ve Önay Film'e götürür. Yıl 1952'dir. "Köprüaltı Çocukları" adlı bir film çekeceklerdir ve bu film için oyuncu arıyorlardır. "Böylece ben sinemaya da başlamış oldum."

Fikret Hakan konuşmasını sürdürürken zaman zaman heyecanlanıyor, coşkuyla gözleri ışıl ışıl parlıyordu. "Derken Halk Fim'in bir kaç filminde oynadım. Hocam Avni Dilligil'in yaptığı ve ilk kameramanlardan Kenan Erginsoy'un çektiği '**Karacaoğlan**' (1955) diye bir film yaptık Mersin'de. Karacaoğlan'ı Bülent Ufuk, sevgilisini de Muhterem Nur oynuyordu. Ben de filmin kötü adamını oynuyordum. Arada tiyatrolar yaptım. Bir ara Metin Erksan'ın hem asistanlığını yaptım hem de '**Cingöz Recai**' diye bir film yapmıştı Atlas Film'e, orada Şevki diye çok güzel kompozisyon oynadım. Orada 'bu delikanlıda iş var' dediler. 'Köprüaltı Çocukları'da sükse yapmıştı. Ama asıl benim çıkışım, yani star sistemi içinde sivrilişim 1955 yılında Lütfi Akad'ın çektiği '**Beyaz Mendil**'le olmuştu. Birden bire 'bu delikanlıyı beğeniyorduk ama esaslı çıkış yaptı. Muzaffer Tema, Ayhan Işık gibi Türk sinemasındaki yerini aldı', 'Geleceğin büyük oyuncusu olacağına inanıyoruz' diye övgülü yazılar çıktı basında. 1958'de askere gidinceye kadar yoğun bir çalışma dönemi içine girdim. Her sene 3-4 tane film yaptım. O ara Atıf Yılmaz ile '**Gelinin Muradı**'nı yaptık."

Fikret Hakan 1958 yılında '**Dokuz Dağın Efsanesi**' (Metin Erksan/) ve '**Üç Arkadaş**' (Memduh Ün) gibi iki önemli filmde oynar. 'Üç Arkadaş' Muhterem Nur, Fikret Hakan, Semih Sezerli ve Salih Tozan'ın oynadığı nutulmaz bir filmdir.

Askerden döndüğünde 1960'lı yıllar başlamıştır ve bu yıllarda Türk Sineması da '**tam bir patlama**' yapar. Artık yılda 3-4 film değil, 15-20 film yapar hale gelmiştir Fikret Hakan. Arada tiyatro da yapar. İki kez kendi tiyatrosunu kurar. İlki 1958'de kurduğu Sahne 8'dir. "1957-58'de '**Kraliçeler ve Asiler**'i sahneye koyduğumuzda Suphi Kaner'i almıştım kadroya. İçkiyi yaşakladım ona. Tolga Tigin, Suphi Kaner, Senih Orkan benim oyuncularımdı. Suphi içinde iyi bir çıkış olmuştu. Suphi Kaner insan olarak da çok güzel bir insandı. Cihangir'da Sormagir sokağında kalıyorduk. Günde bir öğün yemeği zor yerdik. Aynı yıl Ankara'ya gittik. Devlet Tiyatrosu'da oynuyordu o oyunu. Eleştirmenler bizim versiyonu daha çok beğendiler. 1983'de Fikret Hakan Tiyatrosu'nu kurdum. '**Bir Saksağandı Julite**', '**Zorba**', '**Meksikalı**' olmak üzere üç piyes oynadık. Tiyatro yaşamım, sinema yaşamım içinde zaman zaman depreşti, tiyatro bırakılmıyor tabii."

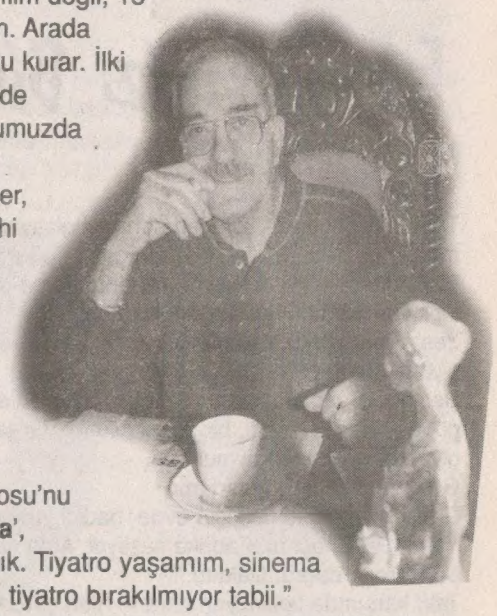

Fikret Hakan 1970'li yıllarda yönetmenlik, yapımcılık ve senaryo yazarlığı da yapar. Yönettiği beş filmin dördünün senaryolarını yazmış, birinin de yapımcılığını üstlenmiş. "Düzgün filmler oldu ama yönetmenlik çok yorucu bir işti. Hem oyunculuk hem yönetmenlik beni yordu. Daha sonraki yıllara bıraktım, yönetmenliği. 1970'lerden sonra da iyi filmler yaptım '**Bir Günün Hikayesi**', '**Demiryol**', '**Fidan**', '**Köprü**'... Bütün bunlar Türk sinemasının başyapıtları arasına giren değerli filmler oldu. En son '**Ekmek**'te oynadım. Ondan önce, Tunç Başaran'la '**Sende Gitme..**'yi yaptık. Ondan bir yıl önce de ÇASOD'un en iyi oyuncu ödülünü aldığım '**Gerilla**'yı yapmıştım. Ondan bir önceki yılda Mehmet Aslantuğ'la '**Yalancı**'yı yaptım. O filmle de Antalya'da en iyi yardımcı erkek oyuncu ödülünü aldım."

Türk sineması yıllarca küçümsenmiş, alay edilmiş, yadsınmıştı. Sinema seyircileri kadar sinemanın içinden, sinema yazarlarından da çeşitli eleştiriler almıştı. Fikret Hakan bu konudaki düşüncelerini, sert eleştirilerini zaman zaman heyecanlanarak zaman zaman öfkelenerek anlatıyordu. "Bu abuk sabuk tavırlara ilk, ilerici geçinen, hatta solcu geçinen yazarlar önayak oldu. Sanki kendileri uzaydaki bir ülkenin ileri insanlarıymış da Türk sineması bir parya toplumunun sinema verisiyimiş gibi tukaka gözüyle baktılar. Tabii bu çok çirkin ve alçakça bir tavırdı. Türk sineması en başarılı yapıtlarını yaptığı zaman bile, öküzün altında buzağı aramak gibi bir tavırdla 'rastgele çıkmıştır' gibi lafların geliştiği demogojik küçümseme tavrı getirdiler. Yine demogojik bir tavırla, Türk sineması denince yapılan o melodramatik ya da çok aptal komedi filmlerini öne sürdüler ama her yıl yapılan haysiyetli birçok filmi görmezden geldiler. Bu pislikli kirletilmiş döneme, onlara rağmen Türk sineması ayakta kaldı. Batıda hiç umulmadık festivallerde ödüller aldı. Yeşilçam her zaman darbe yedi. Ankara'dan bürokrat kesimden darbe yedi, sansür yoluyla. Bir tek seyircininbeğenisiyle ayakta kaldı. Yalnızca seyircinin beğenisine güvenerek bazı sinemasever yapımcıların 'bu film de iş yapmazsa yapmasın, ben bu filmi yapacağım' diye amatörce yürek koymasıyla yapıldı bu filmler. Bunlar görmezliğe gelindi. Böyle entellektüel geçinenler Türk sinemasına 'aman ne aptalca bir şey yarabbim' diye bakmışlardır. Bu maalesef böyledir."

ÖRDEK mevzu

Biraz geri al Uğur. Gel gel gel. Hah burda dur...Erman Toroğlu Eskiden Ulusoy Otobüslerinin bürosu Laleli'deydi. Ve içerde Tanju Gürsu ile Türkan Şoray'ın bulunduğu reklam filminin fotoğrafı vardı.**Hippi kralı Pippi**..Evin içinde bir oda Odanın içinde bir ayna, aynada İstanbul **Ümit Yaşar Suçlu bir kimseye bıldırcın dili yedirilirse sorguda bütün suçlarını itiraf eder Hekimbaşı Mustafa Behçet Efend**i iyi...

ÜÇ GÜN ÜÇ GECE MÜZİK

Tolga Çandar

Sinoplu düşünür Diyojen ile Karya Kralı Mausolos, saygın yazar Lukianos'un kaleminde buluşurlar. Olay öteki dünyada geçmektedir. Kral, ölümünden önceki yaşamında olduğu gibi dalkavuklarını etrafına toplamış anlatmaktadır;

-Karım ve kızkardeşim Artemisia ben öldükten sonra öyle görkemli bir mezar yaptırdılar ki benim için, temeli en şiddetli depremlere bile dayanabilir, sütunları ise kilometrelerce uzaktan görülebilir.

Diojen fıçısından başını uzatıp sorar;

-Hey, Karyalı!.. Senin geride bıraktığın mezarından daha değerli bir şeyin yok mu anlatıp övünülecek?..

-Ama ben kral'ım, az şey mi bu?der Mausolos.

Diojen;

-Az mı çok mu bilemem. Ama beni dinle kral.

İnsanlar senin mezarını ziyarete geldiklerinde temellerine bakıp ne kadar sağlam bir yaşam sürdüğünü düşünecekler, Diojen yaşadı mı, bilmeyecekler. Ziyaretçilerin mezarın sütunlarına hayretler içinde batarken senin ne görkemli bir yaşantı sürdüğünü hayal edecekler, ama Diojen'in mezarı nerededir, onu bile bilemeyecekler. Ama ey Karyalı'ların en aşağısı, sayıları az da olsa bütün iyi insanlar bilecekler ki; Diojen, senin mezarın temellerinden daha sağlam, sütunlarından daha yüksek bir yaşam sürmüştür, bunu asla unutmayacaklar!..

Üniversite yıllarında dersini aldığım değerli bir öğretim üyesi, çaylı tostlu öğle sohbetlerinden birinde, mühendisler ve sanatçılar bir hata yaparsa abide gibi yıllarca ortada durur, oysa tıp doktoru olsaydın, yaptığın hatayı gömerdin demişti. Yirmi yıl önce şaka olsun diye edilen bu söz, bu dergide yazıp yazamayacağım sorulduğunda aklıma düştü ürktüm. Söz uçar yazı kalır derler ya... Politikacıların yazıyı neden sevmediklerini anlıyorsunuz tabi ki. Lafın gümrüğü, sermayesi, vergisi, KDV'si yok diye bol kepçeden sallarken birisi çıkıp da 'Hop hemşerim, ağır ol bakalım' deyince ne yapıyor değerli politikacımız; "Beni yanlış anladınız, ben böyle demek istememiştim. Oysa yazı, aradan yıllar geçse de belgedir. Çok da uzun sürmeyen karasızlığım süresince düşündüm ki; **"Bugünün kararları geleceğin ipoteği altında olmamalı, geleceğe atılan har adımın yüzde ellisi karanlığa atılır, paylaşılmayan, tartışılmayan düşüncenin, bilginin, anıların kime yararı olur ki."**

Öfke!

Ne acıdır ki, ülkemizin en seçkin kişilikleri olması gereken sanatçılarımızdan tutun da, yaşamı evi ile işi arasında geçen insanımıza varana kadar egemen duygu bu olsa gerek. Kronikleşmiş siyasi ve ekonomik istikrarsızlığın yarattığı çöküntüden hareketle ikinci gurubun davranışını anladık diyelim. Peki, söyledikleri türkülerde insan sevgisi, hoşgörü, kardeşlik gibi kavramları işlerken, üstelik büyük ölçüde ekonomik sorunlarını çözmüş, görece siyasal dokunulmazlık halini yaşayan sanatçılarımızın, özellikle birbirlerine karşı besledikleri yoğun öfke duygusunu nasıl anlayabiliriz. Geçtik ekranın karşısına, merak ve heyecanla bekleşiyoruz ki, yeni şeyler öğreneceğiz, bilgi ve görgümüz artacak, mutlu olacağız. Bu bir bilimsel tartışma programı. Ya da, kısmen öyle, her neyse... Konu başlığımız da belli. Bu konuda konuşmacıdan beklenen şudur; Konu başlığına uygun bir girişle düşüncelerini anlatacaksın, gelişme bölümünde vereceğim örneklerle giriş bölümündeki düşüncelerini destekleyeceksin, sonuç bölümünde söylemek istediklerini toparlayıp bağlayacaksın, en son olarak da, varsa önerilerini sıralayacaksın. (Bakınız, Ortaöğretim Kompozisyon Ders Kitabı)

Birçoğumuzu sabahın erken saatlerine kadar uykusuz bırakan tartışma programından söz ettiğimi anladınız elbette. Programa katılanların birçoğunu tanır ve severim. Ancak bu sevgi bazı şeyleri görmemezlikten gelmeyi gerektirmez .Tam aksine daha dikkatli izlemeyi gerekli kılar.

O tartışmadan! aklımda kalanlar şunlardı;

-Bazı genç, küpeli, uzun saçlı türkücüler olmasaydı, bu ülkenin zavallı gençleri hiç türkü dinlemeden göçüp gideceklerdi bu dünyadan. Ol nedenle bu genç türkücüler acilen koruma altına alınmalı.

-En yaşlı kesimle en genç kesim sayıca ortalamayı etkilemedikleri için önemsiz sayılsa da , ne olur ne olmaz deyip, hazır elimiz değmişken onlar da koruma altına alınmalı.

-Ve en son olarak da, Halk Müziği'mizin en verimsiz günlerinde ekol olmuş çok değerli bir örnek var ki, ona artık övgü bile az geliyor. Ayrıca onun sevgiye ve korunmaya hiç mi hiç ihtiyacı yok, onun kendisine duyduğu müthiş hayranlık ve sonsuz sevgi, kendisine yetiyor.

Oysa, o tartışmanın ardından meraklılar şöyle notlar alabilirlerdi;

-Halk ezgilerinin çokseslendirilmesi çalışmaları ellibeş yıldır yapılmaktadır. Ancak, yanlış devlet politikaları nedeniyle, halkla bağlaşımı sağlanamamıştır. Bu buluşma 1998 yılında sağlanabilmiş ise, bunda özel tv kanallarının payı büyüktür.

-Çoğaltma ve tüketim araçlarının herkesçe alınabilir hale gelmesi, yatırımcıyı bu sektöre çekmiş ve bu alanda inanılmaz karlılık oranları eriştirilmiştir. Bu da medyanın desteğini almaya yetmiştir.

-Nasıl bir müzik olmalı?

Müzikal standartları ihmal etmemeli, ancak bunu başaracağım derken ayrıcalıklı sınıfların tekeline girmemeli(elitist olmamalı), aynı zamanda en geniş kitleye seslenebilmeli, bunu başaracağım derken de halk kuyrukçuluğu yapmamalı(popülist olmamalı) **(Adolfo Sanchez Vazguez)**

-Son not ekol olduğunu idda eden beyefendiyedir; Düşünceler, tarih içerisinde tek kişinin malı olmamıştır.

Düşünce, tarihin bir noktasında doğar, büyür, gelişir ve evrensel diyalektikte tam yerine oturmuş bir kafada biçim bulur.**(Prof. Kurt Shillin.)**

Sanatçıların ürettikleri ile övünmeleri kötü bir şey değildir kuşkusuz motivasyon için gereklidir bile denebilir. Ancak övünürken iki yoldan birini seçmek durumundadır, şöyle ki; Ya Karya Kralı Mausolos gibi övünecekler, ya da Sinop'lu gibi!

D o s t l u k l a . . .

Ne varsa yaşanılmış ve paylaşılmış yasak bir kitap gibi durmakta şimdi/ ve hala **sımsıcak durur anılar, sımsıcak ve boynu bükük A.Telli** Korkak usul usul bitirirmiş fısıldayarak sevda sözcüklerini / cesuruysa bir kılıç darbesiyle hiç kırpmadan gözlerini **Haluk- Edebiyat Bölümünden** Davayı DGM kazandı **Aralık 1998 Sabah** Pandora, niteliği bol anlamına gelmektedir **Mitolojik Efsaneler Arkın Kitabevi**

ÖRDEK mevzu

ertan aydın

8 OCAK 1996
8 OCAK 1999

METİN'DEN SONRA

3 YIL

sen yoksan ; bir eksiğiz